

Glasilo učencev

OŠ Miklavž na Dravskem polju

MIK

Šolsko leto 2007/2008

UVODNIK

V mesecu maju nas narava objame s svojo razkošnostjo in nas vabi, da občudujemo in odkrivamo njene lepote ter skrivnosti. Pomladno razpoloženje pa je mnogim navdih tudi za ustvarjalnost. Nastajajo zgodbe, storjeni so prvi pesniški koraki.

V našem in vašem glasilu MIK boste lahko potovali v svet pustolovščin, domišljije, romantike, poezije in se ustavili tudi ob uspehih in dosežkih naših učencev. Ob branju boste spoznali, da je bilo šolsko leto delovno in uspešno.

Prepričani sva, da boste glasilo, ki ste ga s svojimi prispevki ustvarili vi, dragi učenci, ponosno pokazali tudi svojim staršem, sorodnikom in prijateljem.

Larisa Ana Boso in Nina Petek

Urednici: Larisa Ana Boso, Nina Petek Uredniški odbor: Sara Kranjc, Katja Petrovič, Melisa Tomičič, Tina Vesiak, Andreja Tišič, Vanesa Vargek, Katja Raušl Mentorica in lektorica: Marija Kolarič Oblikovanje: Matjaž Žuran Risbe, fotografije: Učenci OŠ Miklavž in Podružnice Dobrovce, internet Šolsko leto: 2007 / 2008	IZ VSEBINE - utrinki iz šolskega življenja - mladi poeti razmišljajo o ljubezni - mamica je kakor sonček - v svetu narave in dogodivščin - na krilih domišljije - za prosti čas
---	---

Beseda ima moč, da pusti sled.

Z njo se začne knjiga in z njo se bo končal svet.

Beseda lahko rojeva nove svetove,

samo dovoliti ji moramo, da se nas dotakne.

SMEH SKOZI SOLZE

Primož Suhodolčan, znan in priljubljen mladinski pisatelj, je med mlade bralce stopil s knjigami Košarkar naj bo, Kolesar naj bo, Ranta vrača udarec in z mnogimi drugimi, za katere je prejel vrsto priznanj. V mesecu februarju je tudi v našo šolo prinesel veliko smeha, hudomušnosti in iskrivosti.

Vaš oče je bil znan pisatelj Leopold Suhodolčan. Ali se je v družini čutil njegov literarno-ustvarjalni vpliv?

»Oče me je vedno spodbujal, tudi za pisanje za šolsko glasilo. Najprej sem pisal pesmice. Moja prva pesem je bila Riba je bela, muca je plava, ti si vesela, jaz sem pa zdrava.

Izredno rad sem bral, vendar ne tistih knjig, ki so jih drugi predpisali. Vedno sem bral nekaj svojega. Najraje stripe, ki sem jih imel pod posteljo, nad posteljo pa knjige.«

Kje dobivate navdih za svoje literarno delo?

»Znam opazovati svet okoli sebe in veliko stvari si poskušam zapomniti. Najprej svoje zamisli povem v diktafon, potem pa jih zapišem na računalnik in tako nastaja knjiga.«

Ali kdaj opisujete tudi značaje, dogodke, ki so povezani z vašimi znanci, sorodniki?

»V vseh zgodbah nastopajo moji znanci in sorodniki. Ranta, ki ste ga lahko spoznali v moji knjigi, je bil v resnici velik fant, ki je živel v delavskem stanovanju, v majhni sobi, ki pa je bila zanj, dvometrskega dečka, premajhna. Oče je prebil steno in tako je Ranta spal z nogami na hodniku, z glavo pa v svoji sobi.

Moje dogodivščine so opisane v knjigi Peter Nos. In resnično, petnajstkrat sem si razbil nos, dvajsetkrat pa glavo. Moje starše je zelo skrbelo zame, saj sem vedno ušpičil kakšno lumparijo.«

Zakaj ste dečka poimenovali Ranta?

»Ker to pomeni dolga suha prekla, fižolova ranta.«

Kako sprejemate kritiko?

»Dobro. Poznam pa veliko ljudi, ki svoje pesmi in zgodbe skrivajo v predalih in jih ne upajo pokazati urednikom. Bojijo se, da jim ne bodo všeč.«

Koliko časa preteče od zamisli do izida knjige?

»Različno. Knjigo Doktor za osle sem izdal v enem mesecu.«

Na katero svojo knjigo ste najbolj ponosni?

»Vedno na zadnjo. Najbolj pa na uspešnico Košarkar naj bo, ki je bila izbrana že štirikrat izbrana za najboljšo knjigo (letos že petič, op.p.).«

Vaš oče je imel naslednika. Ali tudi kdo stopa po vaših literarnih poteh?

»So različne poti, samo smer je podobna. Zame so rekli, da stopam po očetovih stopinjah, vendar to ne drži, ker je on imel številko čevljev 43, jaz pa 45 (smeh).

Moj sin Peter piše zgodbe in lani je sodeloval na literarnem natečaju Z domišljijo na potep, na katerem je dobil prvo nagrado. Zgodbo so objavili v knjigi z naslovom Hov hov žaba.«

Kako preživite svoj dan?

»Dolgčas mi ni nikoli. Zame bi moral dan trajati sedemdeset ur. Druga varianta pa bi bila, da bi se kloniral in bi bilo šest Primožev in bi tako lahko naredil, kar bi hotel (smeh).«

Ste radi hodili v šolo?

»Zelo. Moj najljubši predmet v šoli je bila miza, na katero sem se lahko naslonil in zadremal.

Povedal bom zgodbo, ki je tudi resnična.

Pisal sem zgodbe in vedno so v zapisu manjkale vejice ali pa sem jih napisal na nepravem mestu. Učiteljica je na koncu spisa vedno napisala, da sem zapisal premalo vejic.

Nekega dne sem napisal spis in za vsako besedo postavil vejico. Rekel sem, da naj se učiteljica sama odloči, kako bo vejice pravilno razporedila. Ko je to videla, sem moral iti k ravnatelju. To pa je bilo zelo hudo, kajti ravnatelj je bil moj oče. Kaznoval me je tako, da se en teden nisem smel voziti s kolesom.

Kolo je zaklenil v klet, jaz pa se nisem tako hitro predal in sem zlezel skozi okno. Kolo sem hotel spraviti ven, vendar ga skozi okno nisem mogel, saj je bilo le-to premajhno, kolo pa preveliko. Skoval sem načrt. Šel sem po izvijač in po ključek ter kolo razstavil, nato pa ga po delih zmetal skozi okno ven. Ko so bili vsi deli

kolesa zunaj, sem ga spet sestavil in se z njim lepo vozil.«

Ste igrali košarko, ker ste napisali Košarkar naj bo?

»Košarko igram ljubiteljsko, treniral pa nisem nikoli.«

Vas je kdaj vleklo na odrske deske?

»Igral sem v osnovni in srednji šoli. Zanimivo je bilo, ko sem igral Kekca. Na začetku sem meril meter in pol, ker pa sem hitro rasel, se je moja višina spremenila za 20 cm. Na koncu sezone sem bil višji od Bedanca.«

Ali radi potujete?

»Zelo. Veliko potujem. Videl sem Kitajsko, bil sem že večkrat v Nemčiji, Indiji, pa še drugje po svetu, predvsem službeno.«

Kako ste se danes počutili v naši šoli?

»Lepo, saj rad nastopam in tako spoznam, kako zgodbe sprejmejo učenci.«

Kaj bi svetovali mladim?

»Naj čim več berejo.«

Primož Suhodolčan pravi, da smeh ni samo pol zdravja, temveč da je smeh čisto celo zdravje in ker smo se ob njegovem nastopu nasmejali do solz, želimo, da še kdaj poskrbi za naše dobro počutje.

*Larisa Ana Boso, Nina Petek, Sara Rukelj,
Sara Kranjc, Melisa Tomičič, 5.d*

VELIKIH OSEM LET

Še danes se spominjam novega vonja po šoli, neznanih obrazov, lepih besed, tople dobrodošlice učiteljev in strahu ob odhodu iz dobrega starega vrtca in vstopu v novo poglavje življenja, ki je trajalo velikih osem let. Vse je bilo tako tuje, šola se mi je zdela velika, hladna; veliko manj prijazna kot vrtec. Pravijo, da si takšne občutke zapomniš za celo življenje, in najbrž bo držalo.

Kako dolgih mora biti osem let? Nikoli se ne bom navadila na nove ljudi! Vse to bo pretežko zame ... Takšne in drugačne misli so mi švigale po glavi tistega davnega septembra, leta 2000.

Na tabli so bile pripete papirnate ribice mavričnih barv z našimi imeni - sošolcev, sošolk, skratka, oseb, med katerimi se je skozi dolgih osem let sklenilo prijateljstvo, mogoče tudi kakšna simpatija. Čeprav smo bili vsi obdarjeni z majhnimi darili, se vseeno nisem znebila tistega, prav smešnega občutka, ki se ga ne da opisati. Strah, a hkrati navdušenje in radovednost. Najtežje je bilo spustiti mamino roko in se podati po dolgih hodnikih v neznano.

Kmalu je strah, o katerem sem pisala prej, izginil. Spoznala sem novo družino, nekateri smo si bili domači že iz vrtca. Z mnogimi sem se razumela zelo dobro, spet z drugimi malo manj, a se komaj zdaj, ko se konec naglo približuje, zavedam, kako veliko mi pomeni vsak posebej iz generacije 2000 / 2008.

Vsako skupno leto s prijatelji in učitelji, ki so budno spremljali vsak naš korak, nam je predstavljalo nove izzive in priložnosti, ki smo jih (vsaj jaz) izkoristili 'do daske'.

Prvi dve leti je bila naša učiteljica Lidija Vinter, v tretjem razredu smo spoznali Ksenijo Detiček in z njo prve ocene. Četrto leto, ki pa je bilo hkrati tudi na polovici našega šolanja, je naše razigrane glave krotila učiteljica Milojka Ozmec, ki pa je zdaj že v pokoju. S petim razredom smo spoznali, kako je imeti drugega učitelja za vsak predmet, naš razrednik pa je postal Franc Tišler, ki nas je obenem poučeval tehniko in tehnologijo. Preskočili smo šesti razred, v sedmem smo se od učitelja poslovili, osmi in deveti razred pa smo 'pregarali' pod okriljem učiteljice Stanke Pešec. Vsako leto je bilo nekaj posebnega, spomini so tako dobri kot slabi, a menim, da so slednji vsekakor v manjšini. Velikih osem let se približuje h koncu s svetlobno hitrostjo, jaz in še marsikdo pa se sprašuje, kdaj so vsa ta leta minila! Vsekakor je bila to 'trnova pot', a na poti do uspeha ni bližnjic. Slovo ne bo lahko, vstop v srednjo šolo bo v meni spet prebudil tisti hecni občutek, vonj po novem, vprašanje, kaj se skriva za neznanimi vrati.

Čeprav bo težko za sabo pustiti toliko spominov, igrivih dni in ušpičenih bedarij, vem, da takšna preizkušnja čaka prav vsakega in da bom tista tuja, neznana vrata, polna pričakovanj in željna novih dogodivščin v jeseni z veseljem odprla!

Lea Klep, 9.b

MEDKULTURNI DIALOG

Le kje živijo ljudje? Samo v Sloveniji? Ne, tudi v Avstriji, Nemčiji, Ameriki, na Antarktiki - tam so Eskimi ...

V oddelku podaljšanega bivanja smo se z učenci lotili projekta Pomladni dan v Evropi na temo Medkulturni dialog. Poglejte si nekaj utrinkov, predvsem pa dobrih zamisli učencev 1.b in 1.c razreda.

Luka Bogadi, 1.b, in Luka Jergovič, 1.b

Tea Rutnik, 1.b, in Nika Imenšek, 1.b

Aja, na sliki sem videl veliko hišo z uro. Ne vem, kako ji je ime!

Til Regoda, 1.b, in Adam Skaza, 1.b

Til Regoda, 1.b, in Adam Skaza, 1.b

Potrebujemo škatle, škarje, lepilo
in actimelove stekleničke

**Tonja Čižič, 1.c, Lara Hutter, 1.c, in
Čamilje Osmani, 1.c**

Eskimi...

Tjaša Gomolj, 1.b, Ines Sekač, 1.b, in Žiga Motaln, 1.b

In naši Eskimi so dobili dom.

Luka Bogadi, 1.b, in Luka Jergovič, 1.b

Indijanci živijo v šotorih.

Luka Polše, 1.c

Uššššššš, je mrzlo pri Eskimih.

Enej Šercer, 1.b

Naša zastava je bela, modra in rdeča. Ima ...

Tina Ulaga, 1.c

Z raketo v vesolje. Le kdo tam živi?

Učenci 1.b in 1.c razreda

Učenci 1.b in 1.c razreda

Učenci 1.b in 1.c razreda

Učenci 1.b in 1.c razreda

Učenci 1.b in 1.c razreda

**Za otroke ni pomembno, kje živijo!
Pomembna sta igra in stik, ki ju navežejo.**

Najmočnejši fantek na svetu, Lara Hutter, 1.c

Najmočnejši fantek na svetu, Mia Markuž, 1.c

ŠOLA V NARAVI

Prvi dan so nam predstavili penzion Jakec. Zvečer smo zakurili ogenj in pekli krompir.

Drugi dan smo šli do Črnega jezera. Tam smo jedli in pili. Po kosilu smo imeli lokostrelstvo. Zadel sem v belo tarčo. Spoznavali smo rastline. Pri pohodu z baklami smo iskali lizike, ki so jih nastavili škratje.

Tretji dan so nam škratje pod blazine nastavili bonbone.

Pred odhodom domov smo imeli športne igre.

Za spomin smo dobili majice.

Gašper Šerbinek, 2.c

Prvi dan šole v naravi je bilo lepo. Igrali smo nogomet. Potem smo šli na sprehod. Zakurili smo taborni ogenj, imeli pohod z baklami, spoznavali rastline, pekli krompir, metali puščice, škrat pa nam je skril lizike.

Kristijan Zajšek, 2.c

Ko smo prišli v sobe, smo se igrali. Nato smo pojedli malico. Še isti dan smo pekli krompir v žerjavici. Najbolj mi je bilo všeč streljanje z lokom. Zadel sem rdeče polje. Zelo sem se razveselil nočnega pohoda z baklami. Nikoli ne bom pozabil teh lepih treh dni v šoli v naravi.

Timotej Tajhman, 2.c

Prvi dan smo se naučili delati taborni ogenj. Potem smo zvečer zakurili kres in jedli krompir.

Drugi dan smo šli na pohod. Zvečer smo hodili z baklami. To je bilo na Pohorju na Treh kraljih.

Žan Luka Longar, 2.c

Prvi dan

Prišli smo na Tri kralje in pojedli malico. Šli smo v sobe, ki so bile super. V sobah smo počivali in gledali televizijo. Ko smo šli spat, smo se pogovarjali. Na žalost sem zbolel.

Drugi dan

Spakiral sem stvari in šel domov.

Aljoša Flajšman, 2.c

Šli smo na Tri kralje.

Prvi dan smo šli v sobice.

Drugi dan smo šli do Črnega jezera. Streljali smo z lokom. Tudi igrali smo se. Pospravljali smo sobe. Iskali smo škratova darila. Skupaj smo šli na kosilo. Všeč mi je bila peka krompirja. Prišel je dan, ko smo šli domov.

Larissa Vidovič, 2.c

GAZELA, 1

Učitelj stoji pred tablo, *piše*, se trudi,
tablo *briše*, ali učence kaj bo naučil, vedeti ne more.
Slikar pred sliko stoji, jo opazuje, popravlja,
vsak dan veselje, žalost *riše*, ali slika drugim všeč bo, vedeti ne more.
Gradbenik raziskuje, dviguje, opeke zлага, razmišlja,
postavlja *hiše*, ali kdo v njih živel srečno bo, vedeti ne more.
Pisatelj misli, čustva, spoznanja zliha na papir,
a ko roman *napiše*, če kdo ga bral bo, vedeti ne more.
Poslušaj, tako tudi jaz, ki to pesem pišem,
upam, da nihče ne *zbriše* je.
Moja pesem je izpoved iz dna srca
in upam, da se z odliko *vpiše* v redovalnico.

Jasmina Germin in Sarah Ropič, 9.a

Avtor risbe: Matej Španinger, 2.a

TESTIRANJE ZA ŠPORTNI KARTON

Na igrišču smo opravili testiranje na šestdeset in šeststo metrov. Učitelj športne vzgoje je čas meril s štoparico. S svojim rezultatom sem bil zadovoljen. V telovadnici pa smo opravili testiranje v naslednjih športih: taping, predklon, poligon nazaj, skok v daljino in trebušnjake. Za vsakega učenca je učiteljica vpisala rezultate na kartončke. Vsi smo se trudili za najboljši čas. Vsako leto opravimo testiranje in primerjamo rezultate.

Nino Lepej, 3.b

Pri testiranju smo tekali na šeststo in šestdeset metrov. Delali smo tudi predklon. Skakali smo v daljino. Viseli smo tudi na drogu. Imeli smo poligon. Delali smo trebušnjake. Imeli smo dotikanje plošče z roko. Na koncu smo naredili petdeset počepov. Potem smo šli na malico. Bilo je super.

Timi Kerke, 3.b

Delali smo poskoke. Daleč sem skočila. V teku na šeststo metrov sem bila peta, na šestdeset pa ena izmed prvih. Delali smo petdeset počepov. Obešali smo se in se dotikali plošče. Dotaknila sem se osemtridesetkrat. Joj, še nekaj – in zabavali smo se.

Selina Klanfar, 3.b

Avtor risbe: Rok Kozar, 7.c

Na testiranju smo tekali in na šeststo metrov sem bila osma. Ko smo se dotikali plošče z roko, sem se dotaknila devetindvajsetkrat. Ko smo delali predklon na klopici, sem se sklonila šestindvajset centimetrov.

Nina Pahič, 3.b

ZAKAJ JE NAŠA ŠOLA NAJBOLJŠA ŠOLA?

Pri pouku vestno poslušamo učitelja in nikoli ne klepetamo.

Učenci ne gledamo skozi okno na igrišče, ker nas ne zanima, kaj se tam dogaja.

Reditelj v razredu vedno na začetku ure pove učitelju, kateri učenec je odsoten.

Vedno vse znamo.

Pridno sodelujemo in tiho dvigujemo roke v znak, da bi radi nekaj povedali.

Med odmori se ne zaletavamo v druge učence in jih ne oviramo pri hoji.

Učenci poznamo bonton in se strogo držimo pravil lepega vedenja.

Ne kukamo skozi okenca na vratih, da bi sošolcem sporočali, kdaj prihaja učitelj, saj po zvonjenju vedno sedimo na svojih mestih.

Nalog ne prepisujemo v šoli, ker jih naredimo doma.

Pri pisanju testov ne »švinglamo«, saj »švingelcev« sploh ne poznamo.

Ni nam všeč, ko zvonec zazvoni in naznani konec šolske ure.

Pri pouku ne uporabljamo mobilov.

Komaj čakamo, da učitelji začnejo preverjati naše znanje in spraševati.

Učenci se med seboj vljudno pogovarjamo.

Med malico in kosilom smo zaradi lepega vedenja vsem za vzgled.

V šolo vedno prihajamo pravočasno – ne zamujamo.

Vsi upoštevamo navodila dežurnih učiteljev.

Sošolcem nikoli ne nagajamo, ne skrivamo peresnic, zvezkov in torb.

Med odmori ne kričimo na hodnikih.

Zelo radi beremo knjige.

Nihče nikoli ne »šprica«.

Mnenja učencev so zbrali člani novinarskega krožka

RAZMIŠLJALI SMO TUDI O TEM, KAKŠEN NAJ BI BIL DOBER UČENEC / UČENKA

Dober učenec mora biti spoštljiv do drugih, prijazen do sošolcev in vrstnikov. Pomaga mi, kadar sem v stiski. Ne sme se norčevati iz ostalih. Pomagati mora sošolcem pri domačih nalogah in učenju in vsem, ki imajo težave pri branju. Pri pouku mora sodelovati in biti priden. Posojati mora zvezke tistim, ki so bolni.

Teja Dovečar, 5.d

Dober učenec je tisti, ki se uči, se lepo obnaša, se ne krega in se ne pretepa, je prijazen do ostalih, rad pomaga, je pravičen, spoštljiv, delati mora domače naloge, ne laže, med poukom se ne pogovarja, ima lepe ocene in ne sme govoriti grde besede.

Natalija Šipek, 5.d

Dober učenec je prijazen, ima lepe ocene in ne moti pouka. Rad pomaga in posoja učne stvari.

Primož Vouk, 5.d

Učenec mora biti vljuden do učiteljev in drugih zaposlenih ter do obiskovalcev. Biti mora marljiv in delaven, vedno mora imeti domačo nalogo. Priden učenec ne preklinja in vedno priskoči na pomoč. Takšen učenec si zasluži, da postane predsednik razreda.

Katja Petrovič, 5.d

Avtorica risbe: Danaja Romih, 2.a

DAN SMO PREŽIVELI V VOJAŠNICI

Medtem ko so se drugi učenci v soboto podali med šolske klopi, smo se osmošolci odpravili v vojašnico generala Rudolfa Maistra.

Najprej smo odšli v spominsko sobo, kjer smo si ogledali fotografije in članke od leta 1991 do danes, opremo in medalje ter priznanja. Zanimivo, a pot nas je že kmalu vodila v zunanji svet, k šotoru, vojaškemu avtu, ki je bil zanimiv tudi zaradi svoje notranje opreme.

Pozneje sta sledila ogleda gorske reševalne opreme, avtomobilov vojaške policije in tudi raznih detektorjev. Seveda so mnogi občudovali vojaške tanke, s katerimi smo se lahko na koncu tudi peljali.

Najbolj všeč mi je bila zaigrana vojaška operacija, v kateri sta dva človeka hotela vstopiti v vojaško bazo. Pri enem izmed njiju so odkrili pištolo in tega človeka so vklenili. Ker je bil ta zelo priljubljen med meščani, so le-ti

začeli napadati vojake, slednji so na pomoč poklicali vojake, ki skrbijo za red in mir. Eden izmed teh se je pa poškodoval. Sodelavci so mu nudili prvo pomoč, nato pa poklicali v vojaško bolnišnico. Reševanje se je končalo, mi pa bi še kar gledali.

Odšli smo še na strelišče, kjer so prikazali streljanje s pravimi pištolami, si ogledali še šestnajstmetrski helikopter in se pred njim tudi fotografirali ter še preizkusili vožnjo s tanki. Po tako zanimivem ogledu smo z užitkom pojedli okusno malico, nato pa se z avtobusom odpeljali proti Miklavžu.

Amadeja Marovt, 8.a
Avtor risbe: Klemen Lukačič, 7.a

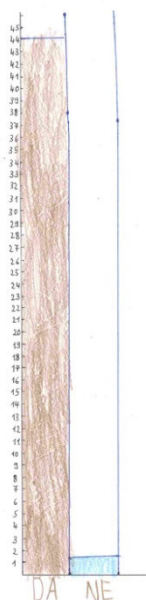
Avtor slike Pomlad: Tonja Čižič, 1.c

Avtor slike: Simon Ploj, 1.c

ANKETA NA PODRUŽNICI DOBROVCE

5 učencev iz 4. a razreda, ki obiskujemo dodatni pouk, smo se odločili, da bomo na naši šoli izvedli anketo. V anketi je sodelovalo 45 učencev od 1. do 4. razreda. Vprašanja smo si zamislili sami. Če vas zanima, kaj smo ugotovili, si pogledajte naše ankete.

Ti je všeč šolsko igrišče?

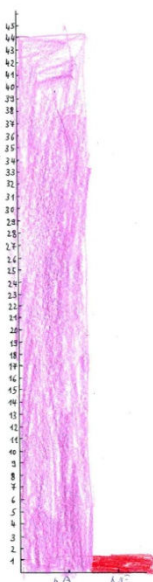
DA -

|||||

NE -

Ugotovila sem, da je 44 učencem všeč šolsko igrišče, enemu pa ne. Glede na rezultat sklepam, da se učenci naše šole radi igrajo na šolskem igrišču.

Urška Ploj, 4.a

Ali imaš na šoli prijatelja?

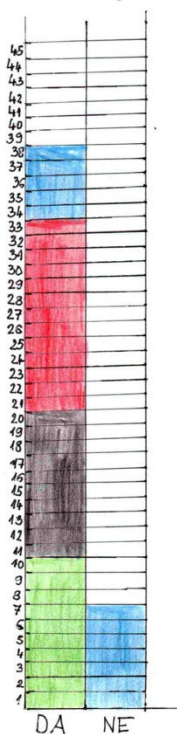
DA -

|||||

NE -

Ugotovila sem, da 44 učencev na šoli ima prijatelja, 1 pa ga nima. Po tem sklepam, da imajo skoraj vsi učenci vsaj enega prijatelja na šoli.

Ines Lesjak, 4.a

Ali rad hodiš v šolsko knjižnico?

DA - |||||

NE - |||||

|| - 2.a

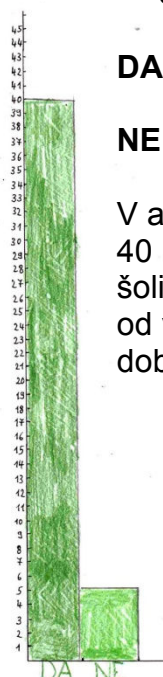
| - 3.a

| - 1.a

| - 4.a

Ugotovil sem, da v četrtem razredu 7 učencev ne hodi rado v šolsko knjižnico. V prvem, drugem in tretjem razredu pa vsi anketirani radi obiskujejo šolsko knjižnico. Glede na podatke lahko rečem, da več kot tričetrt učencev rado hodi v šolsko knjižnico na podružnici.

Aljaž Jager, 4.a

Se dobro počutiš v šoli?

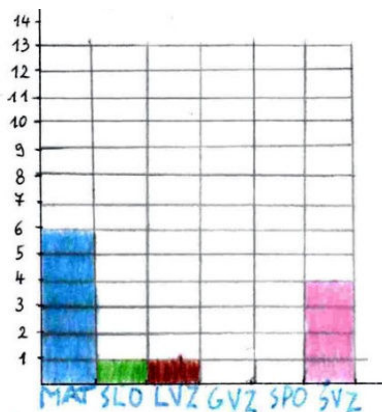
DA - |||||

NE - |||||

V anketi sem ugotovila, da se 40 učencev, torej skoraj vsi, v šoli dobro počutijo. 5 učencev od vprašanih pa se ne počuti dobro v šoli.

Nika Breznik, 4.a

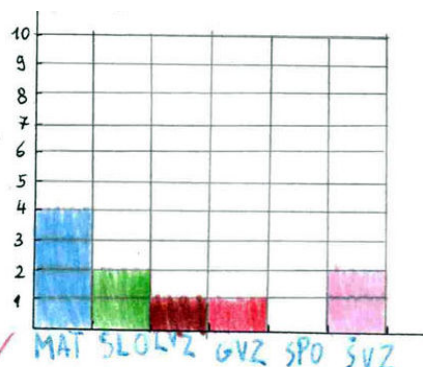
Kateri predmet imaš najraje?

ŠVZ – IIII
SLO – I
MAT – IIIII
LVZ – I

Sodelovalo je 13 učencev. Ugotovil sem, da imajo otroci v 1. razredu najraje matematiko. Na drugem mestu pa je športna vzgoja. Noben od otrok nima najraje GVZ in SPO.

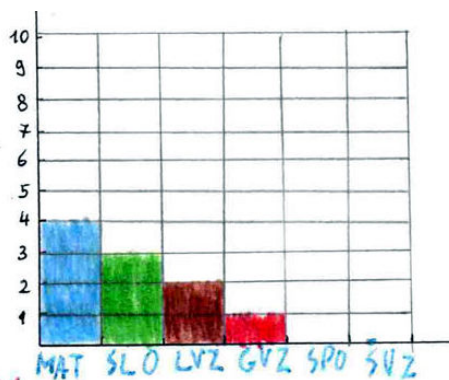
Kateri predmet imaš najraje?

ŠVZ – II
SLO – II
MAT – IIII
LVZ – I
GVZ – I

Sodelovalo je 10 učencev. V drugem razredu imajo tudi najkrajše matematiko. Nihče nima najraje SPO.

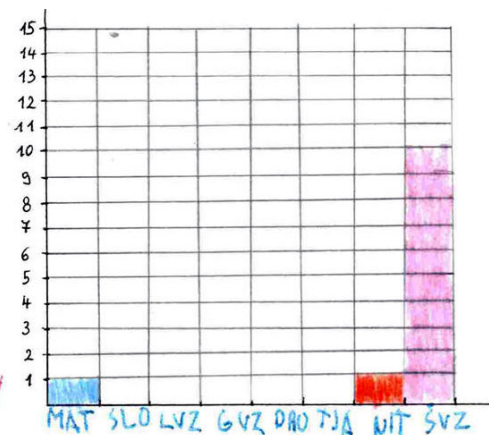
Kateri predmet imaš najraje?

SLO – III
MAT – IIII
LVZ – II
GVZ – I

Sodelovalo je 10 učencev. Tudi v tretjem razredu imajo najraje matematiko, nihče pa nima najraje ŠVZ in SPO.

Kateri predmet imaš najraje?

ŠVZ – IIIIIIIII
MAT – I
NIT – I

Sodelovalo je 12 učencev. V 4. a razredu je najljubši predmet ŠVZ. Nihče pa nima najraje SLO, LVZ, GVZ, DRU in TJA.

Žan Baranašić, 4.a

LJUBEZEN JE UPANJE,

LJUBEZEN SO SANJE,

LJUBEZEN JE BOLEČINA

JAZ IN TI

Jaz in ti, ti in jaz –
ta misel mi je v glavi kot poplava, plaz.

Znova in znova ista zgodba,
zmeda vseh vrst, ni poti do izhoda.

Jaz in ti, ti in jaz – midva,
ne eden ne drug rešitve ne vid'va.

Mrazi me samota,
spomin na preteklo,
hočem nazaj!
V sedanjosti sem kot krhko steklo;
enkrat ljubim,
drugič sovražim tvoje ime,
zdaj, od takrat, od tistega davnega
dne.

Enkrat tu, spet drugič zraven tebe;
čeprav tvojega pogleda ne prenesem,
priznam, da želim si te zdrav'n sebe!

Ponuja se priložnost, taka za zgrabiti,
sam' jaz tebe ne znam, nočem
pozabiti'.
Bil si ... bil si več, kot sem si želela,
ko sem s tabo b'la, sem za hip spet v
pravljičje verjela.

Ko te ni, sama s sabo ne vem, kaj bi,
ne ločim več med resnico in lažmi.
Iščem stare slike,
sprašujem se zakaj,
na žalost al' na srečo ne poznam poti
nazaj.

Jaz in ti, ti in jaz – rad te 'mam,
kako si želim, da bi tem besedam
pripadal tvoj glas!

Lea Klep, 9.b

TRENUTEK

Čeprav vse lepo se zdi,
se lahko v trenutku vse spremeni.
Veselje, upanje in ljubezen,
vse v trenutku zbeži
in ostaneš sam,
samo ti,
bolečina in solze tvojih oči.

Vsi se sprašujejo,
kaj so storili, da tako boli,
a najpogosteje – odgovora ni.
Samevaš, sediš sam v temi in čakaš,
da ti žarek sreče, sonca in ljubezni
žalost razpusti.

A takrat se v pravem trenutku pojavi –
nekdo,
ki zaznamuje tvoje prijateljstvo.
Prijatelj – beseda, ki pomeni največ –
nikoli ni odveč.

Potegne te iz samote,
prežene žalost,
olajša bolečino,
popelje te v nov dan –
ustvari dni spominov.

Nives Španinger, 9.a

Valentinovo, Andraž Valentinčič, 1.c

KAJ JE LJUBEZEN?

Kaj je ljubezen?
Je morda bolezen,
ki se je moramo bati
in je ne moremo s čajem pregnati?

Kaj je ljubezen?
Je zahajajoče sonce,
ki zahaja za pečine,
prizor, ki, na žalost, hitro mine.

Kaj je ljubezen?
Je to muca,
ki na peči topli leži
in prav zadovoljno spi?

Kaj je ljubezen?
Je ljubezen cvet,
ki pozimi ga ni,
spomladi pa zopet zadiši?

Ne, ljubezen je veliko več!
Peče bolj kot goreča pest,
za ljudi je slajša kot med
in nevarnejša kot led.

Torej, ljubezen ni cvet
in ne muca, ki noče v svet!
Ljubezen ni zahajajoče sonce
in ni niti bolezen!

Kaj pa je ljubezen?
Ljubezen je preprosto ljubezen!

Milena Šprah, 9.a

TRENUTEK SPOMINA

Vsak trenutek vse se lahko spremeni,
sanjamo o spremembah,
sanjamo o svobodi.
Ko pogledamo nazaj,
srečamo spomine
in se zavemo,
da vse mine.

Ja, vse se lahko spremeni,
spomini pa ostanejo za vedno.
Pa saj vemo,
vedno nastopi čas,
ko rečemo – zbogom.

In sanjamo o tem,
da bi lahko odšli nazaj,
se vrnili v preteklost,
morda spremenili bi nekatere stvari.
A kaj ko se ne da,
pa čeprav bi za to storili vse!

Vanessa Špoljar, 9.a

Aljaž Zelenik, 2.a

SKRIVNOSTNA DOLINA

Nekje v miru in tišini,
daleč od vrveža in hrupa,
je zelena kotlina,
v kateri je sanjska dolina.

V samoti,
še ne odkrita,
v vsem sijaju jutranjega svita,
prebiva vila Dolinca.

Prav tukaj v tej dolini,
še neokrnjeni ravnini,
je mogoče
vse, kar se hoče.
A poti do tja
nihče ne pozna.

Rebeka Pirš, 9.a

UPANJE

Ko otrok se rodi,
si zagotovo želi,
da srečo bi imel
in po svojih načelih živel.

Čeprav se to ne zgodi,
živi naprej,
tako kot vsi.

Milena Šprah, 9.a

Pomlad, Maja Pernek, 2.b

PRETEKLOST

Ko majhna sem bila,
vesela in poskočna,
smejala sem se,
skakala okrog,
trenutek en sam –
spremenila sem se.

Milena Šprah, 9.a

LJUBEZEN

Ljubezen je bolezen,
ki se vsakomur zgodi –
mlademu ali staremu –
ne glede, kdo si!

Ko pride,
svet okoli nje se vrti in
vrti se ti tudi v glavi.

Ne izgine,
saj v tebi drhti,
lepo se ti zdi.

Špela Junger, 7. c

MRAČNA BOLEČINA

Ni očesa, ki ne bi skrivaj solz potočilo.
Ni življenja, ki ne bi bolečine vsaj
enkrat občutilo.
Ni srca brez grenkih spominov,
ki jih tudi mrzle sanje ne zadušijo.

Včasih se zdi marsikaj boleče in
zlagano
kakor temna lisa nad skelečo rano.

Na licu, rdečem od ličil, ga prekrije
grenko, grenko zlo vsebine, ki ne utopi
ob vsaki solzi naše bolečine.

Bolečina z nami živi.
Človeka večkrat zelo boli.
Ko te nepričakovano zaslepi,
je potok grenkih solz ne zadrži.

Tina Vesiak, 8.a

MAMICA JE KAKOR SONČEK ...

Mama ima rada me,
pelje me na sprehod.
Rada kolesari.
Moja mamica diši po
parfumu.
Potolaži me
in jaz ji pomagam.

Larissa Vidovič, 2.c

Moja mamica je prijazna
in mi speče pecivo.
Smeji se in šale govori.
Moja mamica rada kruh
peče, moja mamica
očala ima.

Klemen Kokol, 2.c

Moja mamica, kje si?
Čakam te, rad bi se igral
s teboj.
Nikogar ni, sam sem.
Hitro spet pridi.

Gašper Šerbinek, 2.c

Moja mama je kot rožica,
ki kot sonček zažari,
je prijazna in vesela,
je kot zlat zaklad,
ki ima me rad.

Moja mama je prava
mama,
ki ima me rada.

Aljaž Zelenik, 2. a

Moja mamica pospravlja,
kuha, lika, pere,
Malo se dere,
a je prijazna,
ima me rada.
Pomaga mi pri nalogah,
če se mi zdijo težke.
Vedno za mene kuha.
Če je v sobi muha,
jo udari.
ko pridejo komarji,
za omarami poškropi
in je vroče.

Aljoša Flajšman, 2.c

Moja mama je bonbonček
zlat.

Moja mamica je rožica,
ki raste pod sončkom.

Moja mamica je zlat
sonček.

Mojo mamico imam
najraje na svetu.

Špela Kušar, 2.a

**Avtorica risbe:
Katja Raušl, 7.b**

Mamica je ena, dobra je kot
bomba, mamica je lepa, rada
diši, da se vrti.
Z rožo jo razveselim. Mamici
pomagam zložiti perilo. Pelje
me v planet Tuš.

Benjamin Krasniči, 2.c

Mamica me zvečer pokrije
in mi da poljubček.
Tudi pravljico mi prebere
in jaz jo imam rada.
Moja mamica mi tudi
pomaga pri nalogah,
Z mano se igra.
Imam jo zelo rada.

Teja Babič, 2.c

Moja mamica peče pecivo
in mi pomaga.
Pere moje perilo,
ponoči me pokrije.
Ko muha prileti, mami jo
spodi.
Imam jo rada, ker za mene
skrbi.

Adriana Bytyqi, 2.c

Mamica, ti si moja rožica.
Mamica, mamica, ti si moj
bonbonček,
moj sonček, balonček
in te imam najraje na svetu.

Ela Viher, 2. a

Moji mami je ime Aleksandra. Stara je 33 let. V prostem času rada obeša perilo. Najraje kuha in njena najljubša jed je zelenjavna juha. Najraje gleda poročila. Rada se šminka in »rihta« ter bere knjige.

Kristian Vrabec, 2.a

Moji mami je ime Tina. Najraje kuha in gleda poročila. Rada hodi na veselice, poje in pleše. Rada ima rožice: črni teloh in vijolice. Meni je najbolj všeč, ko se našminka in poje nemške pesmice.

Julian Velišček, 2. a

Avtor risbe: Aljaž Zelenik, 2.a

Moji mami je ime Tanja. Ima svetle lase. Rada pomiva posodo, lika, peče potico. Po televiziji rada gleda poročila. Njena najljubša jed je krompir.

Zelo rada hodi na veselice, kjer poje in pleše.

Matej Španinger, 2.a

Avtorica risbe: Špela Junger, 7.c

Moja mama je lepa. Zelo rad smučam z njo. Z mano se rada igra monopoly in karte.

Matic Brunec, 2.b

Moji mami je ime Duška. Ima črne in svetle lase. Rada pomiva in se rada igra človek ne jezi se. Rada kuha.

Nejc Verbek, 2.b

ČE BI BIL/BILA JAZ MOJA MAMA...

- bi z veseljem bral knjige,
- bi očeta naučil pospravljati in pometati,
- bi svojim otrokom kupil računalnik in bi jim dovolil, da delajo kolesa in stoje po sobi.

Boštjan Čander, 3. a

- bi v prostem času gledal televizijo, bral knjige, hodil na sprehode,
- bi svojemu otroku pomagal delati domače naloge, se z njim učil, se z njim veliko pogovarjal in preživel z njim veliko časa.

Nejc HOJSKI, 3. a

- ☐ bi pil kavico, hodil na obiske, v trgovine, na sprehode in se sončil,
- ☐ bi očeta naučil kuhati, prati perilo, pospravljati, likati in skrbeti za otroke,
- ☐ bi svojim otrokom dovolil kolesariti, se igrati s prijatelji, z živalmi, plezati po drevesu in skakati z višine.

Kevin KOROŠEC, 3. a

- bi vsak dan jedli žgance,
- bi se vsak dan učila in igrala s svojimi otroki,
- ne bi pretepala otrok,
- bi otroke naučila brisati posodo in pospravljati za sabo.
- bi očeta naučila prati posodo, pospravljati kopalnico in posteljo.

Goca REČNIK, 3. a

- bi bila vedno nasmejana in dobre volje,
- bi kuhala za družino in včasih povabila na piknik tudi prijatelje,
- bi hodila v službo in se dodatno izobraževala,
- bi vozila avtomobil, kolo in hodila na sprehode,
- bi rodila tri otroke,
- bi svoje otroke in moža imela rada ter jim vedno rade volje priskočila na pomoč,
- bi moža naučila, da bi mi pomagal pri hišnih opravilih (kuhanju, likanju, pranju perila, obešanju perila, sesanju...),
- bi moža naučila, da bi hodil z mano po nakupih, me kdaj presenetil s kakšno rožico ali drobcenim darilcem,
- bi želela, da me mož pelje na počitnice v hribe ali na morje, v kino ali na zabavo in bi želela, da bi me imel preprosto - RAD.

Daša SPRINČNIK, 3. a

MOJA DRUŽINA

Moja družina je sestavljena iz več članov. Prvi član je mama. Ime ji je Branka. Dela v mariborski bolnišnici. Po poklicu je diplomirana medicinska sestra. Dela dopoldan, popoldan, ponoči in včasih ves dan. Dela tudi med prazniki. Čeprav je večino časa v službi, si vzame čas tudi zame. Veliko se pogovarjava in pomaga mi pri domačih nalogah, če česa ne razumem.

Drugi član je ata. Ime mu je Boris. To leto je nekaj mesecev delal na Finskem. Takrat sem ga zelo pogrešala. Ko je za nekaj dni prišel domov, sva igrala monopoli, uno in druge igre. Sedaj, ko je doma, ima več časa zame. Čez nekaj mesecev bo spet šel delat v tujino, zato sem žalostna.

Z nami živi tudi babica Ana. Nekateri ji pravijo Anka ali Anica. Je zelo prijazna in me ima rada. Ker je bolna, je večkrat v bolnišnici. Velikokrat ji je slabo, zato ji z mamo pomagava. Če ji ni slabo, skuha tudi kosilo. Imam jo zelo rada, ker je prijazna do mene in ni stroga.

Mojemu dedku, ki je živel z nami, je bilo ime Franc. Umrl je, ko sem bila stara štiri leta. Spomnim se, da me je imel zelo rad. Pripovedoval mi je pravljice. Zelo ga pogrešam.

Imamo še psa Bobija, ki je star deset mesecev, zato je zelo nagajiv. Včasih odnese moje stvari. Svojo družino imam zelo rada in vem, da imajo oni tudi mene. Želim si, da bi vsi otroci na svetu imeli starše in stare starše.

Nika Perger, 4.c

Avtor risbe: Rok Kozar, 7.c

Moja družina šteje štiri člane. Največji in najmočnejši je moj ati Leon, ki je star šestintrideset let. Hodi v višjo šolo in opravlja zunanje delo. Je zelo skrben in priden. Dela v Cestnem podjetju Maribor (CPM).

Moja mamica Suzana je stara petintrideset let, rada bere trače iz revije Nova. Peče kruh, nakupuje oblačila in kosi travo. Dela v knjigovodskem servisu Črešnar, s.p.

Moj bratec Lan je star dve leti. Je navihán, priden, nagajiv, občutljiv, sramežljiv in malo poreden. Rad igra nogomet in košarko. On temu reče gol in koš. Tudi za puncami že pogleda. To so ga naučili prijatelj Marko, bratranec Denis in malo tudi ati. In jaz, mala Lara, sem stara devet let. Obiskujem 4.c razred. Sem pametna in vesela. Skrbim za cvetlično gredo in papagaja Čopija.

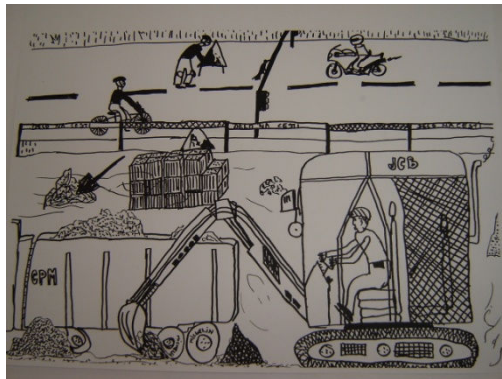
Mislim, da nama z bratcem Lanom starša omogočata dokaj mirno in lepo življenje, da izkoristimo vsak trenutek, ko smo skupaj, da ga preživimo čim lepše. Glede na to, da atiju v žepu ves čas zvoni službeni telefon in mamico od sedenja boli hrbtenica in roke od tipkanja na računalnik, jima ni lahko.

Skupaj najraje spimo, jemo, se pogovarjamo, kolesarimo, roľamo, plavamo, obiskujemo prijatelje, igramo različne igre ... in zelo zelo radi hodimo na morje. Želim si, da bi bili vedno srečni.

To smo mi.

Lara Droždek, 4.c

Avtor risbe: Rok Kozar, 7.c

V SVETU NARAVE

ZAKAJ IMA TRAVNIK TAKO ZELENO OBLEKO?

Zakaj?

Zato ker mu je mati narava sešila lepo zeleno srajco.

Na srajco je prišla lepe zelene gumbi.

Pa tudi zato, ker veseli otroci tekajo po njem z nasmeškom.

Za pranje srajce uporablja pralni stroj dežja in pralni prašek z vonjem po marjeticah.

Mia Sinovec, 3.c

POMLAD

Pomlad je prišla,
zvončke prinesla,
ti pa odšla si,
veselje odnesla.

Hrčica ti moja si bila.
A zdaj te ni več ...
Odšla si,
odšla za zmeraj.
Spominjam se časa,
ko si bila majhna.
Majhna kot storžek,
a lepa kot rožica.
A zdaj te ni več ...

Pomlad je prišla,
zvončke prinesla,
ti pa odšla si,
veselje odnesla.

Ester Veit, 7. c

POMLAD

Pomlad je kot navihan škrat.
Ne veš, kdaj se prikrade in kdaj
odpeketa.
V tem času vidiš rožice prelepe
in ptičke, ki letijo.
Vse brsti, cveti in zeleni.
Pomlad je kot navihan škrat.

Pomlad je kot
navihan škrat.
Prebudi sladke sanje,
kar hitro se
pogrezneš vanje.
Ptički žgolijo,
te hitro zbudijo.
Pomlad je kot
navihan škrat.

A ko se zbudiš,
opaziš tisoč lepih reči,
ki so skrite le v pomladi.
Pomlad je res kot navihan škrat.
Vse je tako lepo,
da le pomlad pri nas večna bo.

Valentina Slatinek, 7.c
Risba: Pomlad, Karolina Sovič, 2.b

SEM ZVONČEK

Jaz sem zvonček in rastem ob
gozdnem potoku. Imam zelena listka in
bel cvet. Ko zrastem iz zemlje, sem
prijazen do drugih rožic. Najraje vidim
prijazne deklice, ki pridejo nabirat
mene in moje prijatelje.

Denis Serdinšak, 2.c

Sem zvonček,
ki na pomlad
pokukam iz
zemlje. Imam
bele cvetove in
zeleno telo. Vesel
sem, ko pridejo
deklice ali dečki
nabirat mene in
moje druge
prijatelje zvončke.

Srečen sem, da lahko razveseljujem
naravo in prebivalce gozda.

Gašper Šerbinek, 2.c

SEM TROBENTICA

Živim na travniku med
sestricami trobenticami.
Obožujem dež in sonce.
Rastem počasi in
močno dišim. Ljudje me
zelo radi občudujejo čez
dan, jaz pa imam
najraje noč, ker je mir in tišina. Vsako
jutro, ko gredo otroci v šolo, me
pozdravijo. Upam, da ste se imeli lepo,
ko sem vam pripovedovala pravljico o
sebi.

Zoja Rokavec, 2.c

Nekega jutra je trobentica šla k svojim
prijateljicam. Igrale smo se z žogo.
Imele so se super. Smejale so se in
zabavale. Trobentica je rekla, da
dežuje. Potem je trobentica šla noter,
saj se je kmalu znočilo. Trobentica je
šla spat.

Emina Aziri, 2.c

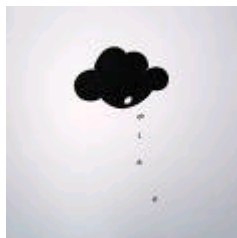
SONCE, KJE SI?

Ko je lepo vreme, grem
ven kolesarit s svojim
prijateljem.

Včasih se igram s soncem. Takrat sem
srečen. Včasih gremo z atijem in
mamico na sprehod., kjer srečam
sonce. Ko ni sonca, sem zelo žalosten.

Denis Serdinšek, 2.c

Sonce je sijalo.
Postalo je toplo.
Lahko se vozim s
kolesom. Oblak je
zakril sonce. Oblak
se odmika in sonce
bo sijalo.

Kristjan Zajšek, 2.c

Prosim, sonce, sijaj, da lahko igram
nogomet ali tenis. Rad bi šel na svež
zrak in se igral. Dosti stvari je za igrat.

Gašper Šerbinek, 2.c

Ko se zjutraj zbudim, pogledam skozi
okno, nebo je polno črnih oblakov.
Sprušujem se, kje si sonce. Prav tako
tulipani, ki imajo zaprte glavice, se
sprašujejo, kje si sonce, da odprejo
cvetove.

Timotej Tajhman, 2.c

Ko je sonce, sem najraje
zunaj. Igram se s
kužkom in se vozim s
kolesom. V hiški pa
najraje pomagam mami
previjati dojenčka. Atiju pomagam pri
delu. Ko je sonce, delam na vrtu in
lovim metulje.

Zoja Rokavec, 2.c

Sonce, kje si? Sonce, rad bi, da bi
posijalo na travnik in livade, ker si lepo,
ker delaš rože in ker se otroci igrajo pa
lahko hodijo. Na tratah igrajo nogomet.

Žan Luka Longar, 2.c

Odšel sem ven in se
igral z žogo. Na nebu
so bili oblaki. Pogledal
sem v nebo in nisem
videl sonca. Pomislil
sem, kje je sonce.

Oblaki so se premaknili in posijalo je
sonce.

Aljoša Flajšman, 2.c

Avtor risbe: Tilen Plošinjak, 2.b

NEKJE V GLOBOKEM TEMNEM GOZDU

Nekje globoko v temnem
gozdu sova sedi in
čaka, da miško ulovi.
Mimo metuljček prileti,
da miško opozori.
Ptička sinička na veji
sedi, vse opazuje, se sladko smeji.

Nekje globoko v
temnem
gozdu sova
lačna na veji
sedi, miška je
živa,
ptiček se sladko
smeji,
metuljček pa
odleti.

Maja Vekuš, 5.b

LISICA IN KOS

Zjutraj je kos odletel
po zajtrk. Našel je
sir, ga pobral in
odletel v gnezdo. Za
grmom je čakala
skrita lisica. Ko je
zagledala kosa, je
prišla izza grma lisica in rekla: »Joj
kos, kako si lep!« »Hvala,« je rekel
kos. Lisica je kar nadaljevala z lepimi
besedami, kos pa je samo poslušal.
Potem se je kos začel ogledovati. Iz
kljunčka mu je padal sir. Lisica je sir
pobrala in zadovoljna odšla. Tako je
kos ostal brez zajtrka.

Anja Marovt, 2. a

VEVERICA

Veverica ima košat rep. Živi v gozdu,
kjer so drevesa. Je lešnike. Ime ji je
Košatka. Je zelo igriva. Nekega dne se
je znašla v polhovi votlini. Polh jo je

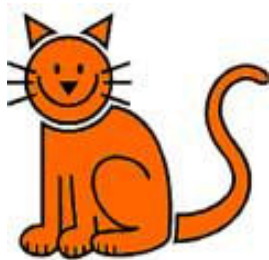
prijazno vprašal: »Draga moja prijateljica, zakaj si prišla?«
Košatka je odgovorila: »Prišla sem po lešnik, ki si mi ga obljubil.«

Kaj se je zgodilo potem? Nadaljuj s pripovedovanjem.

Zala Mohorko, 2. a

MUCA IGRAČARICA

Nekoč so živeli otroci, ki niso radi pospravljali igrač. Nekega jutra Marjetka ni našla plišaste punčke. Jure ni našel avtomobilčka. In tako veliko otrok ni našlo svojih igrač. Vprašali so svoje mame, kje so igrače. »Muca Igračarica jih je odnesla,« so odgovarjale mame. »Pa jih gremo poiskat.« In so šli. Sredi gozda so našli hišico. Tam je bila muca Igračarica in jih je pozdravila. Dala jim je igrače. Otroci so se poslovili. Od takrat otroci pospravljajo igrače.

Sandra Zidanšek, 2.b

MUCA IGRAČARICA

Nekoč so živeli otroci. Bobek je šel k Tinetu in sta se igrala skrivalnice. Pridružili so se še drugi. Prišli so v gozd in našli belo hiško. V njej je živela muca Igračarica. Otroci so vstopili. Našli so svoje izgubljene igrače. Samo Bobek je ni našel. Muca mu je rekla, da mu bo naredila novo igračko.

Klemen Kuri, 2.b

Avtor risbe: Patrick Pivec, 2.a

KAJ NAM JE VŠEČ?

UČITELJICI JE VŠEČ, KO SMO PRIDNI.

DANAJA

UČITELJICI JE VŠEČ, KO JE POSPRAVLJEN RAZRED IN SE NE KREGAMO.

ANJA

ŽIVALIM STA VŠEČ SVOBODA IN MIR. MENI JE VŠEČ, KO SEM DOMA.

ZALA

Avtorica risbe: Katarina Pregl, 8.b

ATIJU JE VŠEČ, KO SEM PRIDNA IN KO MAMI SKUHA DOBRO KOSILO.

ŠPELA

MAMI JE VŠEČ, DA SE IGRA Z MENOJ IN SI KUPI NOVO OBLEKO.

ELA

MENI JE VŠEČ ODMOR V ŠOLI, VŠEČ MI JE TUDI, KO SEM SAM DOMA. MOJI MAMI JE VŠEČ MIR.

TILEN

Avtorica risbe: Zala Mohorko, 2.a

MENI SO VŠEČ IGRICE NA RAČUNALNIKU, PLAVANJE IN ŽIVALSKI VRT.

ALJAŽ

MENI JE VŠEČ, KO SE IGRAM Z ALJAŽEM IN PIŠEM S PISANIMI ČRKAMI.

**JULIAN
UČENCI 2. a**

Avtorica risbe: Valentina Slatinek, 7.c

UČENKE IN UČENCI 1.A SO ZAPISALI, KAJ RADI POČNEJO

STARA SEM ŠEST PA POL LET. V ŠOLI SE Z MAŠO RADI IGRAVA Z DOJENČKOM. RADA TUDI IGRAM ODBOJKO. DOMA IMAM KUŽKA. IME MU JE MAJKI.

(LARISA ČERNEJŠEK)

RAD HODIM V ŠOLO. RAD IGRAM NOGOMET. DOMA Z BRATCEM IGRAM ODBOJKO, KER ME ZABAVA.

(MAXIMILIAN LOBENWEIN)

DOMA RAD S SESTRO NIKO IGRAM ROČNI NOGOMET. RAD TUDI HODIM V ŠOLO, KER SE RAD UČIM. RAD SE VOZIM S SVOJIM MOTORJEM.

(RENE BREZNIK)

V ŠOLI MI JE LEPO, KO VADIMO ZA NASTOP. KO PRIDEM DOMOV, SE IGRAM S PSOM. S SESTRO IN MAMICO IGRAM ODBOJKO.

(LUCIJA TKALEC)

ZNAM ŽE PISATI IN RAČUNATI. RAD BEREM. Z MIHOM SE IGRAM JO-GI-JO KARTE. NA ŠOLSKEM DVORIŠČU SE Z ŽIGOM IGRAVA VOJAKE. TUDI Z LUCIJO, PATRICIJO IN TJAŠO SE IGRAMO ZA WINX CLUB. V OPB Z UČITELJICO TAMARO IGRAM ODBOJKO.

(ALEKS BRUMEC)

RADA SEM V ŠOLI. RADA SE IGRAM S SOŠOLKAMI LUCIJO, TJAŠO, LARISO IN SOŠOLCEM ALEKSOM. DOMA SE IGRAM Z BRATCEM MATICEM. ZNAM ŽE RAČUNATI, PISATI IN BRATI.

(MAŠA POGORELEC)

V ŠOLI MI JE LEPO. ZNAM ŽE RAČUNATI IN PISATI. V ŠOLI IMAM RAD ODMOR. VESEL SEM, KO GREM DOMOV.

(ROK PAHIČ)

V ŠOLI JE LEPO. IGRAM SE Z LUCIJO, PATRICIJO IN ALEKSOM ZA WINX CLUB.

(TJAŠA SELJAK)

RADA SE IGRAM S SOŠOLKAMI, KER ME ZABAVAJO. RADA SE IGRAM TUDI Z RENEJEM.

(LUCIJA ČANDER)

V ŠOLI SE IGRAMO Z DOJENČKI LUCIJA, TJAŠA IN JAZ.

(PATRICIJA BRAČKO)

V ŠOLI MI JE NAJLEPŠE, KO Z ALEKSOM IGRAM JO-GI-JO KARTE.

(MIHA GEREČNIK)

RAČUNALNIKU. POPOLDNE TRENIRAM NOGOMET IN SE IGRAM S PRIJATELJI. VČASIH IGRAM TUDI ROČNI NOGOMET.

(DAVID FRANCI)

RADA IMAM SVOJEGA PSA TARA. POPOLDNE GA PELJEM NA SPREHOD NA TRAVNIK. TAM GA SPUSTIM. NOČE IMETI OVRATNICE. NAJVEČKRAT PA S TAROM LEŽIVA NA KAVČU.

(NUŠA TUŠEK)

V ŠOLI RAD TELOVADIM. Z ALEKSOM IGRAM KARTE. RAD TEKAM NA ŠOLSKEM DVORIŠČU.

(KLEMEN VEKUŠ)

PRVOMAJSKE ROČITNICE
BILI SMO NA BRČU. BIL SEM Z ATIJEM
IN Z MAMO IN Z BRATCEM. NAJBOLJ MI
JEBILO LŠEČ KO SMO SE KOPALI
ANDRAŽ
VALENTINČIČ
1.C

MOJA NAJLJUŠA ŽNAU
JE HRČEK. ZA JEST MU DAJEM
LEŠNIKOVO PALČKO. PIJEP A VODO.
MIA MARKUŽ 1.C

PRAVI PRIJATELJI

Prijatelj mora biti prijazen, spoštljiv in ti pomaga, ko si v zadregi. Rad te ima takšnega, kakršen si.

Sara Krajnc, 5.d

Prijateljstvo je zveza, ki lahko traja vse življenje. Prijatelj ti pomaga v dobrem in v slabem, ti zaupa, te ne izda, te brani, ti ne laže, ne krade, je do tebe spoštljiv ter zna zase obdržati skrivnosti.

Larissa Boso, 5.d

Prijatelj mora biti iskren, zaupljiv, zanesljiv in prijazen ter nam razloži, če česa ne razumemo.

Pia Tarkuš Trikič, 5.d

Prava prijateljica je vljudna, z njo se ne kregava, je vesela in zabavna.

Sara Rukelj, 5.d

Pravi prijatelj te ne pretepa, se rad pogovarja s teboj in ti pomaga, ko zaideš v težave ter te ima rad.

Anja Cimerman, 5.d

Pravi prijatelj je tisti, ki rad pomaga, te nikoli ne izda, ti stoji ob strani, ti zaupa, celo krivdo prevzame nase. Pravemu prijatelju lahko zaupaš.

Primož Vouk, 5.d

Pravi prijatelj mi ne bo lagal, me ne izziva.

Vanesa Ganzer, 5.d

Pravi prijatelji so tisti, ki ti pomagajo, te spoštujejo in ti zaupajo in se veselijo s teboj. Na svetu je zelo malo prijateljev, ki jim lahko zaupaš.

Katja Petrovič, 5.d

Moji prijatelji so prijazni, zabavni, ne kradejo, ne žalijo. Ena prijateljica me je razočarala, ker je grdo govorila o meni, druga prijateljica pa mi je pomagala pri učenju.

Jasmina Krasnio, 5.d

Prijatelj ti pomaga, ko si v zadregi. Rad te ima takšnega, kot si. Lahko mu zaupaš skrivnosti in on jih ne razkrije.

Teja Dovečar, 5.d

Imam več prijateljev. Od njih pričakujem prijaznost in zaupanje.

Matic Paska, 7.b

Moja prijateljica Anja. Je prijazna, posoja mi stvari, ki jih potrebujem. Ne izda skrivnosti, ki jih ji zaupam.

Katrin Kopše, 7.b

Moja prijateljica, ob tebi človek nikoli ni sam. Naj ti povem, da te spoštujem, odkar te poznam. Tvoje besede so kratke, preproste, a bogate in še dolgo odmevajo.

Vanesa Vargek, 7.b

Iskreno prijateljstvo je nekaj najlepšega na svetu.

Larisa Horvat, 7.b

Prijatelj je nekdo, ki ti vedno stoji ob strani in ti zaupa.

Katja Raušl, 7.b

ŽEPNE ZGODBICE

Nastajale so izpod peres in glasov učencev 1.b v času podaljšanega bivanja.

Babica šivilja rada šiva

Nekoč je babica videla, da škarje same režejo. Gledala je iglice, kako so same šle proti vratom. Tudi babica je odprla vrata in šla na obisk. Srečala je mamo in Tineta ter videla, da Tine ne uboga mame. Potem je šla domov in videla, kako se zvezde kregajo. Poletela je na luno in jim rekla: »Ne prepirajte se!« Zapela jim je pesmico in zvezdice so zaspale.

Luka Jergovič, 1.b

Miha noče spati

Nekoč je živel Miha, ki ni hotel spati. Mama ga je že spravila spat, zaprla je vrata in šla iz sobe. Toda Miha ni hotel spati in Miha zakliče: »Mami!« »Kaj je?« Mama reče: »Priden bodi in zaspaj.« Miha reče: »Žejen sem.« Mama mu prinese vodo in jo spiže. Potem Miha mama spravi še enajstkrat spat. Na nebu se svetlikajo zvezde, ki mu mežikajo.

Luka Bogadi, 1.b

Rumena kapica

Nekoč je Rumeni kapici dala mamica kozarec vode. Rekla ji je: »Danes boš odnesla babici kruh in malo soka v steklenici. Ne pogovarjaj se z ljudmi, ki ti pridejo nasproti, ker ne veš, kaj ti bodo rekli,« je rekla mama. Volk je tudi slišal pogovor. Potem je rekel: »Moram priti do hišice, se preobleči v babico.« Rumena kapica je prišla do hišice, potrkala in vprašala, zakaj so vrata odklenjena. Vstopila je noter. »Dober dan,« je rekla babica. Rumena kapica ji reče, da je prinesla kruh in malo soka. Pa ni bila babica, ampak volk. Potem je mimo prišel lovec in slišal hudo smrčanje. Videl je volka v postelji.

Gotovo ima notri Rumeno kapico in babico. V trebuh so mu nabasali kamenje. Ko se je zbudil, je bil žejen, nagnil se je v vodnjak in padel vanj.

Tim Slana, 1.b

Škarje, ki delajo same

Nekoč je živela gospa, ki je rezala in škarje so do konca delale same. Potem je to povedala mamici. Ko se je Nikin bratec igral v postelji, je padel. Gedal je ven in videl zvezdice ter vilo, ki jo je luna kregala. Vila je jokala, bratec pa ji je pomahal.

Tjaša Gomolj, 1.b

Vila

Vila je priletela med zvezde. Iskala je pravo pot za njo. Priletela je do lune in ona jo je vprašala: »Kaj delaš?« Vila je rekla: »Iščem pravo zvezdico.« Vila je videla, kako je punčka delala pismo in je šla na sprehod k svojem bratcu. Prišla je domov in dala pismo bratcu. Šla je spat in sanjala, da sta se dva moška skregala, kateri je pojedel krompir.

Ines Sekač, 1.b

VESELE BESEDE

Vesele besede se po zvezku lovijo,
vesele besede v naslovu norijo,
plešejo in hitijo.
V veselih besedah se črke lovijo
In hitro domov bežijo.

Kako se vesele besede rade imajo
in se veselo hihitajo.
Stare besede se veselih in novih bojijo,
vesele besede po glavi norijo
in učencu pamet solijo.

Teodora Avgustini, 5.c

MATJAŽEK

Matjaž seže do neba
z brado širnega sveta.
Tam spi in zaspano govori:
»Jaz, kralj, sežem do neba,
z brado ustvarjam zlati cekinček.«
Ko sreča žena ga,
joče vsa –
mokra do dna, sinjega neba.
Ko kapljica pade na brado,
kralj se prebudi in spregovori:
»Hvala ti, kar storila si.«
Žena vsa objokana objame ga.

Daniel Ploj, 7. c

POTOVANJE SKOZI ČAS

Potovanje skozi čas je tak dolgčas,
ko spoznavaš ljudi,
ki so nekdaj bili –
od Einsteina do Bolfenka.

Špela Junger, 7. c

DVA

Bila sta dva junaka visoká
v blatu sta se kopala,
drug drugemu sta brke rezala,
ker prišla je Alenčica.

Imela sta brké,
dolge kot lasé.

Vetrnica na glavi jima pihala,
dušico jima kisala.
Urica odbila je,
ker ga Alenčica zapustila je. Pred
velikanom na zobeh vrgel se
in bilo je konec pesmice.

Alfa, beta, gama ,v stilu sta ponavljala,
drug drugemu sta se smejala,
zraven trepetala,
ker na poti sta se izgubila.

Lambergarju konja Krpan ukradel je,
na poti nazaj smejal se je,

Patricija Nezman, 7. c

Avtorica risbe: Ana Marija Zupanič, 5.b

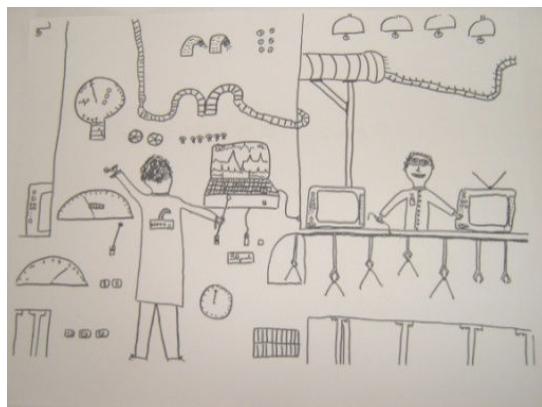
TINČEK JUNAK

Tinček Binček kliče se,
vsa vas ga pozna,
saj Spidermana rad ima.
V gozdu po drevesu skače,
rad kupuje si igrače.

Ko pride v trgovino,
mami nasmeji se igrivo
in steče do igrač,
glej, Spiderman je že v rokah.

Ko pa pride v kino,
on gre pri igračah mimo,
gre naravnost v dvorano
gledat Spidermanovo predstavo.

Daniel Ploj, 7. c

Avtor risbe: Blaž Obradovič, 7.a

V travi kupček leži.
Le kaj tako smrdi?
Vsako jutro in zvečer
moj pes ga naredi.

Kevin, 3. a

Avtorica risbe: Nadja Žunkovič, 7.b

Jaz sem muca, ti pa ne,
Jaz pa mijavkam, ti pa ne,
Vsak se me boji prijeti –
tebe pa nobeden.
Jaz sem muca, ti pa ne,
imam malo muco, ti pa ne,
ti bi mi jo hotel vzeti,
pa je nisi vreden!

Nejc, 3a

Odkod se je vzel?
Nihče v hiši ga ni vesel!
Le muc modruje:
»Vsi bi se igrali z mano,
lulati pa ne bi smel.«

Alex, 3. a

Pika poka za goro,
kdo lovil bo žogico,
skače sem in skače tja,
moja žogica.

Rene, Kevin, Nejc, 3. a

Pika poka pod goro,
tisti fantič moj naj bo,
modro gleda, hitro gre,
tisti bo za me.

Nika, Goca, Žiga, Alex, 3. a

Pika poka pod goro,
tist' medvedek moj le bo,
pleše, skače se vrti,
z mano se smeji.

Daša, Boštjan, Jan, Severina, 3. a

Jaz sem čarovnica, ti pa ne,
jaz pa čaram, ti pa ne,
mene se vsi bojijo –
tebe pa noben.
Jaz sem čarovnica, ti pa ne,
nosim klobuk, ti pa ne,
ti bi mi ga hotel vzeti,
pa ga nisi vreden.

Goca, 3. a

Jaz sem kokoš, ti pa ne,
jaz pa kljuvam, ti pa ne,
vsak se me boji prijeti –
tebe pa noben.
Nesem jajce, ti pa ne,
ti bi mi jo hotel vzeti,
pa je nisi vreden.

Boštjan, Nejc, 3. a

ZA ZDRAVJE JE TREBA SKRBETI

Z zobmi grizemo, meljemo in drobimo hrano. Redno moramo obiskovati zobozdravnika, tudi če imamo zdrave zobe. Zelo je pomembno, da skrbimo za zobno higieno in se pohvalimo z lepim nasmehom. Nekateri zobje niso pravilno vraščeni, zato potrebujemo aparat. Podobne težave imam tudi jaz in zato me je moja zobozdravnica poslala k ortodontu. Zobozdravnica mi je najprej vzela odtis, nato pa določila barvo aparata. Čez nekaj dni so mi aparat že namestili na zobe. Že nekaj dni nosim aparat in si želim, da bi čez nekaj let imela lepe vraščene zobe.

Katja Petrovič, 5.d

Pred jedjo si umijem roke. Vedno sem dobre volje. Strižem si nohte. Hodim v gore. Jem zelenjavo. Redno obiskujem zobozdravnika.

Zala Mohorko, 2.a

Zvečer se igram in se ne tuširam. Ponoči štejem zvezde in ne spim. Upam, da se mama in ati ne bosta jezila.

Špela Kušar, 2. a

Zjutraj delam norčije in ne jem zajtrka. Za božič barvam pirhe. Za valentinovo delam torto za rojstni dan. Zvečer jem čokolado. Čeprav sem postavil nova pravila, upam, da se mama ne bo jezila.

Mitja Štifter, 2.a

SKRBIM ZA ZDRAVJE

Vsak dan si umijem zobe. Rada jem sadje in se gibam v naravi. Najraje kolesarim. Večkrat na dan si umijem roke.

Danaja Romih, 2.a

Vsak dan se tuširam in umivam zobe. Redno si strižem nohte. Jem zdravo hrano.

Patrick Pivec, 2.a

NOVA PRAVILA

Zjutraj jem bonbone in ne zajtrka. Dopoldan se igram in se ne učim.

Zjutraj pijem sok in ne kakava. Za kosilo jem čokolado.

Ko bi moral biti v šoli, ostanem doma. Za večerjo jem bonbone. Razglasil sem nova pravila in upam, da se odrasli ne boste jezili.

Kristian Vrabec, 2. a

KAJ BOM PO POKLICU, KO BOM VELIK / -A?

Po poklicu bi bila učiteljica jahanja. Imela bi tri konje. Bili bi črne, rjave in bele barve ter bi imeli svoj hlev. Tudi sama bi bila jahalka in bi tekmovala v preskakovanju ovir. Za konje bi skrbela kot v kraljestvu. Otroke bi učila jahanja, kako se ravna s konji, na primer: čiščenje, hranjenje, urejanje in marsikaj drugega. Konjem bi bilo ime: King, Urh in Princ.

Zoya Tisaj, 3.c

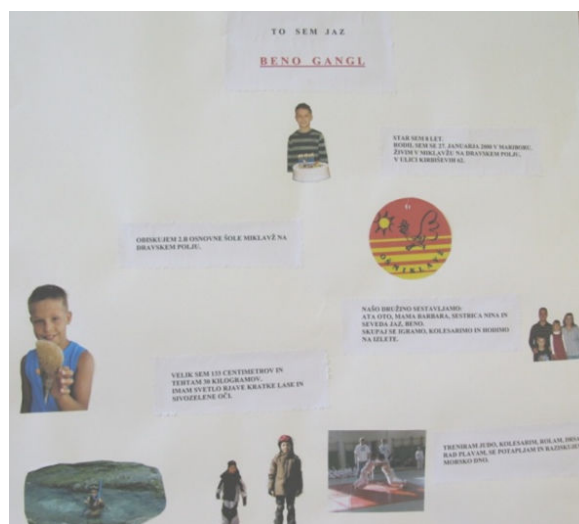
Meni je všeč poklic pilot. Že od nekdaj občudujem letala, ki letijo po zraku. Če bi bil pilot, bi videl veliko sveta. Potnike bi vozil na različna potovanja. Piloti imajo oblečene lepe uniforme. Rad jih gledam, kako se učijo vzletanja in pristajanja na našem letališču. Ko bom velik, si želim postati pilot.

Aljaž Verbek, 3.c

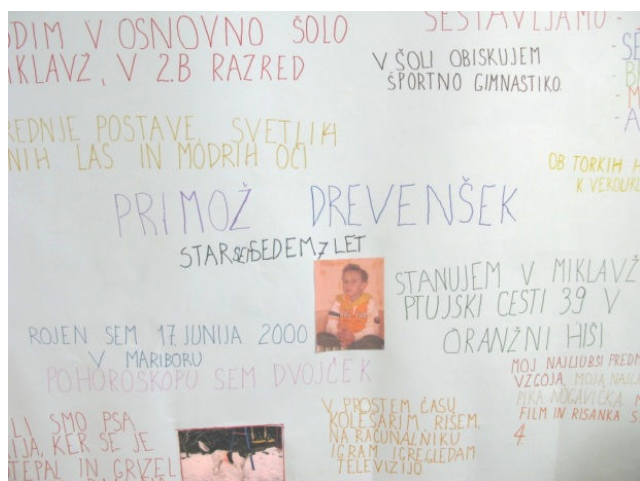
TO SMO MI

Sandra Zidanšek, 2.b

Beno Gangl, 2.b

Primož Drevenšek, 2.b

Matic Brunec, 2.b

VSako JUTRO ME ZBUDI NEŽNO MIJAVKANJE

Bilo je med počitnicami. S sestro Katjo sva šli na sprehod. Hodili sva ob robu gozda. Katja je zaslišala mijavkanje. Pogledali sva v grmovje in videli štiri mlade muce. Dve sta bili črnobeli, ena črna, ena sivobela. Bile so lačne in premražene. Ko sem jih zagledala, mi je postalo kar toplo pri srcu. Ob njih ni bilo njihove mame. Zelo so se nama zasmilile. Poklicali sva prijateljici Barbaro in Sabino ter jima povedali za dogodek. Ko sta prišli, sta vsaka pograbili eno muco. Vsi smo imeli v naročju muce. Šle smo po mleko in jim ga dale, da so lahko pile, vendar smo spoznale, da zaradi svoje majhnosti niti piti še ne znajo. Spraševale smo se, ali se bo od kod pojavila njihova mama ali pa je le nekdo namerno pustil mačke v gozdu. Odločile smo se, da jim ponudimo nov dom, zato smo jih odnesle domov. S Katjo sva ugibali, ali nama bo mama dovolila obdržati ta majhna in neboljena bitja. Na srečo sva ju lahko obdržali. Tudi za bivališče je bilo poskrbljeno – v naši kurilnici. Še danes sem vesela, da sva s Katjo našli mucke, saj bi drugače morda poginile zaradi lakote. Zdaj me vsako jutro zbudi nežno mijavkanje, ki prihaja iz kurilnice.

Lucija Lah, 8.a

ATA SE JE POŠKODOVAL

Zunaj je sijalo sonce, bil je lep sončen dan. Vrnila sem se iz šole in se pripravljala na praznovanje bratrančevega rojstnega dne.

Med pripravami zaslišimo zvonjenje telefona. Bil je ata, ki nam je sporočil, da je se mu je zgodila nesreča in da se z rešilnim avtomobilom pelje v bolnišnico. Nanj je namreč padla ena tona in pol lesa. Bil je hudo poškodovan. Zlomljeno je imel križno, dvakrat medenično kost in živec na nogi.

Mama je brata Marka in mene odpeljala na praznovanje rojstnega dne, sama pa odšla v bolnišnico. Po končanem praznovanju naju je stric odpeljal domov, saj se je mama pozno vrnila.

Zdravniki so povedali, da so bile poškodbe zelo resne in hude, omenil je celo, da bo oče ostal hrom, vendar se na srečo to ni zgodilo. Čez čas se je očetu stanje izboljšalo in zdravnik mu je pripeljal invalidski voziček. Tri mesece oče ni vstal iz postelje. Kasneje je dobil hojico in si počasi opomogel.

Kmalu so ga z rešilnim avtom pripeljali domov. Presenečeni smo bili, ko smo ga videli hoditi z berglami.

Bile so počitnice, zato sem za očeta skrbela jaz. Z njim sem hodila na terapije in tudi sama telovadila. Stanje se mu je zelo poboljšalo. Ima štiri centimetre krajšo nogo in šepa.

Upam, da bomo ostali srečna družina in da se bo atiju stanje še izboljšalo.

Sara Rukelj, 5.d

MOJ BRAT JE PREIZKUŠAL FRIZERSKE SPRETNOSTI

Pred osmimi leti, stara sem bila tri leta, je imel moj brat Luka pet let. Bila sem majhna deklica z dolgimi svetlimi in skodranimi lasmi. Mama mi jih je vsako jutro skrbno česala in delala različne pričeske. Najraje sem nosila dva čopka s prekrasnimi gumicami in špangicami, ki mi jih je mama nenehno kupovala.

Tudi tistega nesrečnega jutra sem dobila na glavo dva čopa in se z bratom odpravila igrat na igrišče. Tekala sva po travi, se lovila in gugala na gugalnici. Luka me je vedno samo jezil. Naenkrat ga nisem več videla. Mislila sem, da se je skrnil kot že velikokrat prej. Vendar se je hitro spet pojavil s škarjami v rokah. Posadil me je na gugalnico in mi ukazal, da naj bom mirna. Odrezal mi je oba čopa. Bila sem mirna in tiha in sem se igrala naprej. Mislim, da se nisem niti prav zavedela, kaj se je zgodilo ali pa sem bila še premajhna. Da je nekaj narobe, sem opazila šele, ko je mama začela na vse grlo vreščati. Povsod so bili namreč moji svetli lasje. Luka pa je le rekel: » Frizer sem bil.«

Spomnim se še, da so me odpeljali k pravi frizerki in da so mi tam uredili zelo kratko pričesko. Še danes imam fotografije, na kateri sem takšna, kot sem bila pred stilsko preobrazbo in po njej.

Tako je, če imaš starejšega brata.

Larisa Ana Boso, 5.d

NESREČA NIKOLI NE POČIVA

Z bratom Markom sva si nekega lepega sončnega dne dala na glavi čeladi in se odpravila kolesarit. Brat je predlagal, da bi šla tekmoval. Strinjala sem se z njegovim predlogom.

Vozila sva se zelo hitro, tudi po hribu navzdol. In tu se je zgodila nesreča. Padla sem. Imela sem veliko rano. Brat mi je pomagal, da sem vstala in odpravila sva se domov, kjer sem ponovno padla in udarila ob rob stopnice. Mama mi je pomagala priti v mojo sobo. Prinesla mi je vrč vode, nato pa je razkužila rano. Zelo me je peklo. Rano so mi povili in nato sem nekaj časa počivala.

Seveda sem se ob tej svoji nezgodi marsikaj naučila, predvsem pa to, da moram biti čim bolj previdna in ne smem prehitro voziti s kolesom.

Sara Kranjc, 5.d

MEDNARODNO TEKMOVANJE PEVSKIH ZBOROV V ITALIJI

Po dolghih pripravah, vajah in nastopih smo se pevci Carmine Slovenice polni pričakovanj in veselja odpravili na mednarodno tekmovanje v Italijo, ki

je potekalo v majhnem mestu Malcesine.

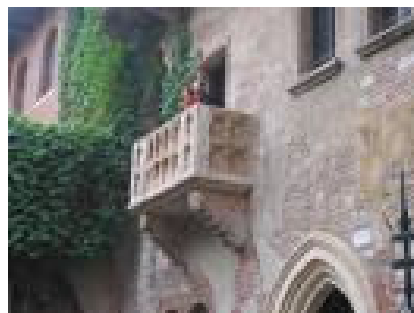
Po dolgih urah vožnje smo prispeli na cilj. S prtljago smo se odpravili v hotel, v katerem smo prebivali pet dni. Zaradi gneče smo stvari pustili na miru in se odpravili k bližnji cerkvi, kjer so nas že pričakovali.

Ko smo prispeli na majhen hrib, so nas zunaj čakali organizatorji tekmovanja in nas pospremili v notranjost cerkve, kjer nas je čakala akustična vaja.

Po dobro opravljeni generalki smo se vrnili v hotel in lačni sedli k večerji. Zaradi dolge in naporene vožnje smo vsi hitro utrujeni popadali v postelje.

Naslednje jutro smo vstali ob sedmi uri, se najedli zajtrka, še dvakrat ponovili pesmi in se dobro opeli.

Sledilo je tekmovanje, po njem pa kosilo, nato pa smo čas izkoristili za poslušanje drugih pevskih zborov. V četrtek je bilo tekmovanje v cerkveni glasbi, kjer je nastopalo le malo pevskih zborov.

Lep sončen dan smo izkoristili za ogled čudovitega mesta in veličastnega gradu. Privoščili smo si italijanski sladoled, preostanek časa pa izkoristili za nakupovanje in zapravljanje evrov.

Ko sem se v petek zbudila in stopila na balkon, sem začutila dežne kaplje. Kljub dežju smo se odpravili v Verono. Ogledali smo si amfiteater in balkon Romea ter Julije.

V sončnem vremenu smo se odpeljali v safari park in živalski vrt. V soboto smo odšli na podelitev nagrad. Med štirinajstimi zbori smo zasedli odlično četrto mesto.

Po petih dneh uživanja smo se morali odpraviti domov. Čeprav nismo zmagali, mi bo to potovanje ostalo v nepozabnem spominu.

Špela Šket, 8.a

POČITNIŠKA AVANTURA

Končno počitnice! Rada jih imam, ker so zame vedno nekaj posebnega. To je čas, ki ga vedno preživim s svojo družino. S starši se navadno odpravimo na izlet ali daljše potovanje, in to je SUPER!

Doma smo se pogovarjali o tem, kam naj bi se podali med prvomajskimi prazniki. Odločili smo se za Dunaj.

Zgodnje jutro. Bedela sem do 1.30. Zelo težko sem vstala, čeprav sem se prebudila že ob 5.30. Dokončno me je predramila misel, da si bom v tem prekrasnem mestu lahko poleg znamenitosti ogledala še živalski vrt in v njem svoje najljubše živali – pande.

V kovček sem zložila svojo osebno prtljago, v kateri ni smel manjkati prenosni računalnik, mobitel, game boy in nekaj igrice. Odpeljali smo se. V avtu sem nadaljevala svoje sladko spanje in se prebudila okoli enajste ure na cilju, na Dunaju, v Schönbrunnu.

S kamenčki posuta pot nas je vodila do živalskega vrta. Prva žival, s katero smo se srečali, je bila emu. Sposodila sem si mamin digitalni fotoaparater in ptiček se je že znašel na moji fotografiji. Kmalu nas je z drevesa z zanimanjem ogledovala navihana veverica, ki mi je začela

ovohavati roko, vendar se ni pustila pobožati in je zbežala proč. Nisem bila preveč žalostna, saj sem pri vhodu videla še mnogo živali, ki so bile nadvse zanimive. To so bili šetlandski poniji, krave, čeprav menim, da slednje ne sodijo v živalski vrt, temveč na kmetijo. Ker je bilo veliko živali, vseh ne bom opisovala. Naj omenim le nekaj, ki so še posebej vzbudili mojo pozornost – himalajske koze, medvedi očalarji, pingvini, morski levi, volkovi, sloni, žirafe, severni medvedi, žerjavi, race, flamingi, smešne bele ovce s črno glavo, orjaške želve, nosorogi, »bambiji«, mladička fu-tonga in še mnogo drugih – in na koncu pande, ki so bile takooo lepe. Eno sem fotografirala, ko je jedla bambus. Naj je bilo doživetje v družbi živalskih prijateljev še tako prijetno, smo prišli do izhoda in s tem se je končal naš ogled.

Odpeljali smo se proti Bratislavi. Seveda sem spet vso pot prespala. Ko smo prispeli v mesto, smo najprej iskali hotel, v katerem smo se želeli nastaniti. A nismo imeli sreče, zato smo se namestili kar v drugem. Ker so se nam že oglašali želodci, smo sli večerjat, nato pa spat. Žal se nisem mogla potopiti v sladki spanec, saj me je motil moj brat Grega.

Naslednjega dne smo se odpravili na ogled mesta. Dolgo smo hodili, se ustavljali ob kulturnih in drugih znamenitostih ter posebnostih, nato pa se odpravili v trgovski center Aupark. Avto smo pustili v garažni hiši ter se podali v trgovino, ki močno spominja na slovenski Europark. Sprehodili smo se po trgovinah, zavili še v azijsko restavracijo, saj smo bili že pošteno lačni. Odpravili smo se proti avtu, da bi se odpeljali domov, tedaj pa ... V prtljažniku ni bilo moje torbe z elektroniko in mamine torbice, zmanjkal je tudi nahrbtnik s fotoaparatom in toaletna torbica. Ostal je le kovček. Odgrnila sem svojo jopico, pod katero sem skrila fotoaparat. Sreča, vsaj ta je ostal nedotaknjen. Prešinilo nas je spoznanje, da so nas okradli. Treba je bilo poklicati policiste. Prišli so. Malo so pobrskali naokoli, a to je bilo tudi vse. Odpeljali smo se na policijsko postajo. Na leseni klopi smo zelo dolgo čakali, preden so se sploh zmenili za nas. Niso se namreč pustili motiti pri gledanju hokejske tekme. Si lahko predstavljate, kako sem bila besna! Okradli so nas, oni pa nič! Končno so poklicali atija in moral je podpisati izjavo. Bila sem žalostna, jezna in zaskrbljena. Spraševala sem se, kaj se je in bo zgodilo z našimi stvarmi, še posebej je bilo hudo mami, ki je izgubila vse dokumente.

Razočarani smo zapuščali policijsko postajo in kasneje Bratislavo. Z grenkim priokusom smo se vrnili domov. Ponovno sem pregledala slike na digitalnem fotoaparatu, jih prenesla na računalnik in se razveselila ob pogledu na lepe živali in če odmislim krajo, je bil ta izlet lep zaradi tega, ker sem bila skupaj s svojo družino in ker sem si lahko ogledala živali, ki jih imam zelo rada.

Katja Raušl, 7.b

BESEDE SPREMINJAJO SVET

Adijo, šola! Končno počitnice - kot počitek ali kot začetek nečesa novega, lepega ... Hrvaška, prihajam!

Morje. Stopam proti plaži, kjer se slišijo vrišč, smeh in vzkliki. Pravo počitniško vzdušje. Oklevam, ali naj se približam vodi ali naj ostanem v senci? Odločitev. Tukaj bom ostala, prav na tem mestu.

Razgrnem veliko rjavo brisačo. Sončna očala se v trenutku znajdejo v torbi, ki obleži nekje ob meni, popravim si še nove kopalke in se lenobno uležem na trdo kamnito podlago. Božansko.

Opa, kaj pa je to? Nekje v bližini zaslišim glasno govorjenje. Pogledam okoli sebe. Vidim gručo otrok, ki v različnih jezikih motijo moj mir. Čutim, da se razigranost spreminja v vreščanje, zasmehovanje, v pretresljiv jok. Miru je torej konec. Premaga me radovednost, ki se čedalje bolj stopnjuje in kmalu pristanem ob skupini fantov.

»Cigan, smrdljivec ...,« so odmevale besede v slovenščini in še dolgo se je slišal porogljiv smeh, ki je bolel, pekel kot žerjavica vse do kosti in še globlje. In sredi te skupine je stal on. Sam. Nebogljen, majhen deček in si, zviti v klobčič, zakrival obraz z obema rokama ter momljal v nerazumljivem jeziku.

Nedaleč vstran sta dogajanje opazovali deklica in majhna ženska. Pravzaprav smo gledali vsi, a pristopil ni nihče ..., nihče ni pomagal ... Naenkrat sem se znašla sredi množice, se dotaknila vroče temne ročice in jo povlekla k sebi. Nebogljenost se je deček zazrl vame s svojimi velikimi črnimi očmi in njegovo telo je trepetalo, se treslo, otrese se je tudi moje roke.

V ohlapnih, raztrganih in umazanih oblačilih se je med vsemi tistimi turisti, željnih sonca in morja spretno pomikal proti mestu, kjer sta ga čakali mati in sestra. Ni prosjačil, ni upal.

Stopila sem do njega in med pogovorom sem začela odkrivati njegov svet, v katerem je bilo veliko revščine, a mnogo ljubezni in otroške naklonjenosti do matere, ki jo je življenje zaznamovalo s prirojeno možgansko napako, in do sestrice, ki je komaj naredila prve korake.

Anel mu je bilo ime. Njegovi dnevi so bili dnevi prosjačenja. Včasih je imel več sreče, drugič manj – odvisno od turistov, ki so hodili na plažo. Pravega očeta ni poznal, zanj je včasih poskrbel oče, ki je otroka vedno, ko se vračal iz tujine, razveselil s sladkimi bonboni.

Kmalu se je začelo temniti. Otroka in mati so počasi začeli odhajati. Sključeni, s povešenimi glavami. Gledala sem za odhajajočo trojko. Kaj naj naredim? Kako naj jim pomagam? Naslednje jutro sem zgodaj odšla na plažo, že zato, da branim svojega majhnega prijatelja, če bi se znašel v neprijetni situaciji. Pa ga ni bilo. Tudi naslednjega dne ne. Ko sem že pomislila, da je odšel beračit kam drugam, se je prikazal v svojih razcefranih oblačilih, a z nasmehom na obrazu. Da, takšen Anel mi je bil všeč. Sedel je k meni in začela sva se pogovarjati.

Počasi so se nama začeli približevati tudi njegovi vrstniki, tisti fantje, ki so bili še pred dnevi tako neusmiljeno zlobni. Vztrepetala sem in tudi moj prijateljček je čutil nelagodje, saj sva oba pričakovala napad. A glej čudo. Ni bilo slišati ne vika ne krika. Samo začudeni pogledi.

Povabila sem jih, naj sedejo k nama, in jim ponudila hladno pijačo. Posedli so, vsakdo je znal povedati kakšno zgodbo in zanimivo je bilo slišati naš pogovor malo v nemščini, pa spet v angleščini, celo italijanski vzklik se je zaslišal. Marsikaj so povedale tudi kretnje. Kramljali smo, se smejali ... Kmalu smo vstali in se zagnali proti morju, med dečki je bil še posebej razigran Anel.

Vsako jutro sem se odpravila na plažo. Starši so bili zatopljeni v svoje pogovore, jaz sem pa čakala na Anela in vso družčino, s katero sem se spoprijateljila. Prihajali so, se ustavili pri meni, malo poklepetali, nato pa smo se vriskajoče vrgli v morske valove, igrali žogo, se potapljali ... in se imeli lepo. Vsi – tudi Anel – in med dečki ni bilo več čutiti razlik ter zaznamovanosti.

Po nekaj dneh smo se odpravljali proti domu. Sončni žarki so opravili svoje in vračala sem se lepo zagorela. Bila sem srečna zaradi lepih spominov na morje in predvsem zaradi dogodivščine, preproste zgodbe, ki se je začela z bolečino, končala pa z veliko toplino. Bilo je potrebnih le nekaj prijaznih besed, strpnosti in razumevanja, da je zbledela drugačnost in da se je rodilo prijateljstvo.

Andreja Tišič, 8.razred

TREBA JE GLEDATI S SRCEM

Če te nihče ne mara, ti zagotovo ni prijetno. Čutiš željo, da bi komu zaupal, se mu izpovedal, a tistega NEKOGA morda nikoli ne srečaš. S kom boš delil nasmehe, jok, dobre in slabe trenutke? S seboj? Težko. S sosedom, ki se zapira med svoje stene? Ali pa morda z neznancem, ki te mimogrede ošvrkne s pogledom, nato pa nadaljuje svojo pot kdo ve kam.

To večno opevano prijateljstvo. Kdo je vreden besede PRIJATELJ? Jaz, ti, on ... Morda.

Danes najboljši prijatelj, jutri najhujši sovražnik. Ni več meje. Način življenja je prehiter, komaj ga dohajamo in vrednote, zaradi katerih je vredno živeti, se spreminjajo čez noč.

Kdo bi lahko postal moj prijatelj? Takšen, ki me razume, me sprejme takšno, kakršna sem, mi zaupa in jaz lahko zaupam njemu, njej. Reven, bogat, bel, črn, rumen. Pomembno je srce, iskrenost, zvestoba, zaupanje.

Obiskujem najboljšo zasebno evropsko šolo. Na hodnikih ni vika in krika. V enakih šolskih oblačilih stopamo iz učilnic v učilnice, se namestimo na udobne stole in vsrkavamo znanje. Po prijetnem dopoldnevu se odpravim v internat, v katerem prebivamo »potujoči« učenci z vseh evropskih vetrov, v svoj drugi dom, kjer si sobo delim s sostanovalko.

Prvi dan vtisi v internatu niso bili nič kaj rožnati. Veliki, a svetli hodniki mi, razvajenki, kakršna pač sem, niso vzbujali nekega posebnega udobja. Ko sem vstopila v sobo, me je pozdravila ONA, dekle srednje velikosti z lepimi velikimi rjavimi očmi, kodrastimi lasmi in s čokoladno poltjo. Bila je tiha deklica. V njenih očeh sem začutila žalost, trpljenje. Ko sem jo spoznala, sem videla v njej sramežljivo, tiho deklico, brez prijateljev, ki se ne znajde v novem okolju in se zapira v svoj svet. Prisluhnila sem ji in slišala njen glas, njeno zgodbo. Še nikoli se nisem pogovarjala z nekom, ki je bil drugačen. Drugačen, ne le po zunanosti.

S starši se je preselila v našo deželo. Pravi, da je prepotovala že celo Evropo. Zavidam ji in v mislih odkrivam najbolj skrite koticke, občudujem evropske prestolnice, njihove znamenitosti in v svoji domišljiji se z ljudmi sporazumevam v mnogih jezikih. Lepo je to moje namišljeno potovanje. Ona, moja prijateljica, pa ni čutila kot jaz. Nekje daleč proč je pustila prijatelje, ki jih sedaj zelo pogreša.

Nekega dne sem vstopila v sobo. Ležala je na postelji in neutolažljivo jokala. Zdelo se mi je, da je njen krik prevpil vse stene. Sočutno sem jo vprašala, zakaj joče. Še bolj se je zarila v odejo, nato pa, zaradi mojega vztrajanja, hlipajoče povedala, da se počuti prava tujka. Nihče je ne mara, osamljena potuje skozi življenje. »Tudi ti me ne maraš,« je dejala. Ostra bolečina zavedanja je šinila skozi moje telo. Bila sem žalostna in sram me je bilo. V tem trenutku sem jo prijela za roko in v dotiku je bila nema obljuba, da ji bom pomagala prehoditi negotove poti.

Obiskali so jo starši. Prijazni, prijetni. Sporazumevali smo se v angleščini. Brez težav. Da, mamino vztrajanje, da kolikor jezikov znaš, toliko veljaš, je tokrat obrodilo sadove. Hvala, mama! No, moram pa biti vseeno iskrena. Kdaj pa kdaj se je pojavila tudi beseda, ki si je moj možganski polnilnik ni zapomnil. Ja, punca, treba bo še brati, še študirati. Pa bom, sem si zaobljubila, kajti najini počitniški dnevi bodo izpopolnjeni s potovanji, odkrivanji naravnih in drugih lepôt, kjer brez znanja jezikov ne bo šlo. Pravo spoznanje, kajne, še večje in pomembnejše pa je to, da človek zmore vse, samo če hoče in želi. Kako? Preprosto. Treba je videti, slišati in čutiti. In predvsem, gledati je treba s srcem. Le tako bomo podrli vse mej in ovire med ljudmi in deželami.

*Amadja Marovt, 8.razred,
Avtorica risbe: Sandra Križovnik, 7.b*

NA KRILIH DOMIŠLJIJE

DEŽELA DOBROSČNE GOSPODIČNE DAŠE

Sem gospodična Daša in živim v deželi dobrih ljudi. Kadar se spomnim na bolne in lačne otroke, dobim solzne oči. Zato sem nekega dne razmišljala, da bi imela klobuk, ki bi imel čarobno moč. Z njim bi pomagala bolnim in lačnim otrokom. Sedla sem za mizo in začela izdelovati klobuk. Naredila sem velik okrogel damski klobuk. Okrasila sem ga s ptički, rožicami, sončkom in biseri. Oblepila sem ga z roza papirjem in dodala oranžno pentljo. Na klobuku sem pričarala pravo pomlad. S svojim pomladnim klobukom želim osrečiti nesrečne otroke. S klobukom jim bom pričarala hrano, zdravila in igrače. Skupaj se bomo igrali in kmalu bodo pozabili na žalost, na njihovih licih pa bosta le še smeh in veselje.

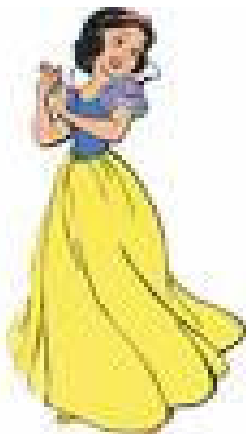
*Daša SPRINČNIK, 3. a
PODRUŽNICA DOBROVCE*

DEŽELA GOSPODIČEN

Dežela gospodičen je kraj, kjer živijo same gospodične. Te se razlikujejo med seboj po barvah klobukov. Gospodična Rumenka ima rumenega, Zelenka zelenega, Vijola vijoličnega, jaz, gospodična Belka, pa imam bel klobuk. V Deželi Gospodičen gospodične nič ne delajo, ampak se samo igrajo. Vsaka ima svojo najljubšo igro. Rumenka se najraje igra skrivalnice, Zelenka se najraje lovi, Vijola se najraje guga na gugalnici, jaz Belka, pa se najraje žogam. V deželi gospodičen je super, ker ni šole, ker ni domačih nalog, ker se imamo vsi radi in ker se samo igramo.

*Rene PLAJNŠEK, 3. a
PODRUŽNICA DOBROVCE*

DEKLICA DELFINA, LISICA ZVITOREPKA IN MUCA BREZDOMKA

PRI SNEGULJČICI

Deklica Delfina, lisica Zvitorepka in muca Brezdomka so se sprehajale po gozdni poti. Na koncu gozdne poti so naletele na dvorec, kjer je prebivala Sneguljčica. Dvorec je bil tako lep, da so kar obstale in ga samo občudovale. V tistem trenutku jim je Sneguljčica odprla vrata. Poskrbela je, da so se deklica Delfina, lisica Zvitorepka in muca Brezdomka tiho in naskrivaj priplazile v njeno veliko sobo, kjer je bilo dovolj prostora za vse. Zvečer jim je na skrivaj prinesla hrano, da so v miru povečerjali in se odpravili spat. Deklica Delfina in Sneguljčica sta legli v veliko posteljo, lisica Zvitorepka se je spravila pod posteljo, muca Brezdomka pa je našla prostor pod velikim ogledalom. To je bilo tisto ogledalo, ki je Sneguljčici vedno govorilo, da je najlepša v tej deželi.

Jan NIKAČEVIČ, 3. a
PODRUŽNICA DOBROVCE

PRI PEPELKI

Deklica Delfina, lisica Zvitorepka in muca Brezdomka so se odpravile v daljno kraljestvo, v katerem je v lepem gradu živel Pepelka. Že od daleč so opazovale prekrasno graščino z velikimi vrati in čudovito okolico. Vse je bilo kot v pravljici. Pepelka jih je že nestrpno pričakovala. Živel je v prekrasni graščini. Ni pa imela prijateljev. Ko so deklica Delfina, lisica Zvitorepka in muca Brezdomka prispele do Pepelke, so se vesele objele. Pepelka jih je povabila v svojo sobico, ki je bila čisto na vrhu stolpa. Soba je bila temačna in hladna. Ker so bile lačne in utrujene od dolge poti, so si zaželele večerje in počitka. Pepelka jim je prinesla kraljevske odeje in topla pregrinjala. Še prej pa jim je postregla s slastno večerjo. Priskrbela jim je dobrote, o katerih so lahko samo sanjale. Tako so si pričarale pravo praznično vzdušje. Klepetale so dolgo v noč in skoraj pozabile, kako so utrujene. Deklica Delfina in lisica Zvitorepka sta prespali zraven Pepelke. Muca Brezdomka pa je dobila nov dom v pravi kraljevi kuhinji, kjer je dišalo po samih dobrotah.

Daša SPRINČNIK, 3. a
PODRUŽNICA DOBROVCE

Avtorica risbe: Anja Jakopin, 7.b

NAŠI DOSEŽKI

TEKMOVANJE IZ ZNANJA SLOVENŠČINE

Letošnje Cankarjevo tekmovanje je bilo za učitelje - mentorje kot tudi za učence, ki so se tekmovanja udeležili, velik izziv. Namreč, vse do novembra se je šušljalo, da Cankarjevega tekmovanja sploh ne bo. A naposled smo ga le dočakali in se z učenci pričeli pripravljati za šolsko tekmovanje, ki je potekalo 17. januarja.

Učenci 9. razredov,

Blaž Petek, Lea Klep, Domenika Marhold, Sara Plazl in Milena Šprah so pokazali kar nekaj zanimanja za temo ***Drug svet in svet drugega***, pod katero je letos potekalo tekmovanje.

Pred nami je bilo kar naporno delo, saj so se učenci prvič seznanili z interpretativnim esejem, za katerega so morali prebrati in predelati temeljno in priporočeno literaturo, in sicer literarna dela pisateljice Janje Vidmar – *Nimaš pojma, Prijatelja in Princeska z napako*. Zaželeno pa je bilo tudi poznavanje življenja in literarnega udejstvovanja pisateljice.

Učenci so najprej besedila prebrali, pripovedovali o svojih občutkih in vtisih, o svojih izkušnjah v zvezi s prijateljstvom in se poglobili v doživljanje in vrednotenje tudi slogovnih značilnosti besedil ter razmišljali o aktualnosti tematike.

Učenci so vložili veliko truda in tudi svojega prostega časa, da so »končno« le napisali razlagalni esej.

Letos pa je tekmovanje prineslo še eno novost, namreč učenci so se lahko dokazali najprej na šolskem, nato na regijskem in tudi na državnem tekmovanju.

Tako se je na regijsko tekmovanje, ki je bilo 14. februarja 2008, uvrstila samo učenka **LEA KLEP**. Njen trud je bil vsaj delno poplačan, saj je osvojila **BRONASTO CANKARJEVO PRIZNANJE** in se tudi na regijskem tekmovanju zelo izkazala, čeprav je bila konkurenca ne samo močna, ampak tudi zelo številčna.

Mentorica Petra Trstenjak

Literarni natečaj - Z DOMIŠLJIJO NA POTEPI 2007/08

Peščica učencev 9. razredov je v letošnjem šolskem letu sodelovala na natečaju Z domišljijo na potep.. Izbirali so lahko med naslovi Ljubezen boli, Ustavimo nasilje in Umor je napisal/-a (detektivska zgodba).

Učenec Martin Senčar je zapisal nadvse domiselno in pretkano detektivsko zgodbo z naslovom Steklenica resnice o starem in izkušenem detektivu Osojniku in njegovem mladem pomočniku Jevšku, ki sta se pogumno podala po sledih morilca, razkrinkala preprodajalce mamil in seveda razrešila primer.

Vsem poznani detektiv Osojnik in njegov mladi pomočnik Jevšek sta v svoji pisarni jedla kosilo. Pogovarjala sta se o prejšnjem primeru, nakar je Osojniku zazvonil telefon.

»Grev. Iz šole Mariana Skopušnika so klicali, da so našli mrtvega učenca,« je malo jezno dejal glavni detektiv, saj mu je klic preprečil uživanje ob kosilu, ki je bilo njegov najljubši del službe. Po pol ure vožnje sta prispela v vas Podlesnik, ki je bila ob vznožju Pohorja. Peljala sta se po glavni cesti in opazovala stare hiše, ki so nakazovale, da v to vas moderni slog še ni prišel. Zaradi opazovanja okolice ceste se sploh nista zavedela, kdaj sta prišla do lično urejene majhne šole z rumeno fasado. Sprejela ju je ravnateljica in ju odpeljala do stranišča.

/.../

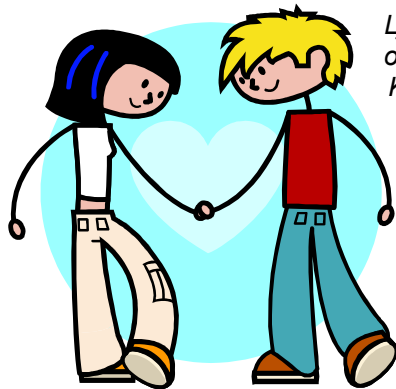
»Vse kaže na to, da je bil umor,« je bil prepričan Osojnik.

/.../

(odlomek)

Učenka Lea Klep je razmišljala o ljubezni pod naslovom Ljubezen (boli) in zapisala kar nekaj lepih in globokih misli, ob katerih se je zagotovo vredno ustaviti in jih še enkrat prebrati.

Ljudje si kupujemo nova oblačila, nove stvari v upanju, da nas bodo osrečila. Veliko jih je takšnih, ki kupijo stvari samo zato, da jih osrečijo. Kaj ti bodo novi čevlji, če jih ne boš nosil. Kaj ti bo nov parum, če ga ne boš nikoli uporabil. Čevlje boš prerasel, parum se bo pokvaril, izgubil boš tudi občutek sreče. Ne boj se pokazati čustev, pa čeprav tvegaš, da se bo žalostna zgodba ponovila.

Življenje je sestavljeno iz vzponov in padcev, vse moraš sprejeti z odprtimi rokami, kajti če ne tvegaš, nisi živel. Če ne poskusiš, ne veš. Če nisi doživel, ne moreš soditi. Izkoristi, kar se ti ponuja, živiš samo enkrat, in ne pozabi – nekoga preprosto moraš imeti rad.

/.../

(odlomek)

Učenka Nika Grdadolnik je napisala detektivsko prvoosebno pripoved z naslovom Preiskovalka Nika Knai in morilska številka z zapletenim dogajanjem in presenetljivim koncem.

V občini Kostanj, blizu reke Jund, so le tri vasi. Po navedbah zgodovinarjev imena vasi predstavljajo pomembno zgodovinsko plat naše dežele.

/.../

Življenje na vasi je prijetno in umirjeno, a zaradi narave dela se moram, tako kot mnogi znanci, vsako jutro podati na delo v mestni vrvež. Z avtom znamke Jeep se komaj prebijem do policijske postaje, kjer me – na srečo – pričaka označen parkirni prostor. S svežnjem papirjev hitim po postaji v četrto nadstropje in se ustavim pred pisarno številka tri. Na vratih je napis Nika Knai, preiskovalka. Napeto, a tudi zelo naporno delo, pri katerem sem priča mnogim kriminalnim dejanjem, za katera v drugačnem poklicu sploh ne bi vedela.

Prvih nekaj mesecev me je, torej ko sem postala preiskovalka, tlačila mora. Cele noči nisem zatisnila očesa in mislila sem, da me bo konec. Če sem želela zaspiti vsaj za hip, je na hodniku obvezno gorela luč, vrata so bila zaklenjena, okna zaprta, a vseeno sem trepetala od strahu.

/.../

(odlomek)

Vse tri zgodbe so vsebinsko in stilno zelo dobro zasnovane, obe detektivski zgodbi očarata bralca z iznajdljivostjo in bistroumnostjo detektivskih junakov in pustita bralca do zaključka v napetosti trepetati, medtem ko je tema ljubezni med najstniki še posebej popularna, zato pa neizbežna in »otroško« ganljiva.

Mentorici: Petra Trstenjak in Marija Kolarič

V okviru literarnega natečaja založbe Smar-team pa se je **učenka 9. razreda Lea Klep** odzvala tudi na likovni del razpisa. Tako je bila na razpisu ilustratorjev izbrana med deset najboljših ilustratorjev (sodelovalo jih je več kot 8000), ki bodo lahko s svojimi ilustracijami opremili Veliko pravljico knjigo!

Mentorica Petra Trstenjak

O medkulturnem dialogu so razmišljale tudi učenke osmih razredov: Andreja Tišič, Špela Šket in Amadeja Marovt ter s svojimi zgodbami sodelovale na literarnih natečajih Evropa v šoli in Pomladni dan v Evropi.

TEKMOVANJE OSNOVNOŠOLCEV V ZNANJU MATEMATIKE

Je najbolj množično tekmovanje v osnovni šoli, tekmujejo učenci vseh razredov (od 1. do 9. razreda).

Tekmovanje poteka na treh ravneh:

1. ŠOLSKO TEKMOVANJE (KENGURU) ZA BRONASTO VEGOVO PRIZNANJE

Na šolskem tekmovanju, ki je bilo 20. marca 2008, je sodelovalo **183** učencev in **18** mentorjev naše šole.

RAZRED	št. tekmovalcev	št. doseženih bronastih pr.	uvrščeni na področno
1.	23	10	
2.	24	8	
3.	21	7	
4.	15	7	
5./9	16	5	
5./8	22	7	
7.	24	8	3
8.	21	7	3
9.	17	6	3

2. PODROČNO TEKMOVANJE

Je potekalo 2. april 2008 v OŠ Starše. Na tem tekmovanju je sodelovalo 9 učencev naše šole.

Iz 7. razreda so tekmovali: Anja Jakopin, Tadej Jerič, David Najžer,

iz 8. razreda so tekmovali: Alen Rajšp, Tjaša Brumen, Anja Krušič.

Alen Rajšp in Tjaša Brumen sta osvojila srebrno Vegovo priznanje.

Iz 9. razreda so tekmovali: Blaž Petovar, Blaž Petek, Lea Klep.

3. DRŽAVNO TEKMOVANJE

Je potekalo 19. aprila 2008 na OŠ bratov Polančičev v Mariboru.

S tem tekmovanjem se je zaključilo letošnje tekmovanje iz matematike.

Za aktiv učiteljev matematike zapisala Lilijana Zdunič.

ZGODOVINA

REZULTATI ŠOLSKEGA TEKMOVANJA IZ ZNANJA ZGODOVINE Z DNE 01. 02. 2008

Šolskega tekmovanja se je udeležilo 15 učencev in učenk od sedmega do devetega razreda. Pokazali so odlično znanje iz zgodovine starih Grkov.

NA DRŽAVNO TEKMOVANJE SO SE UVRSTILI: Katarina Pregl, 8.B, Alen Rajšp, 8.B in Nina Horvat, 7.A

BRONASTO PRIZNANJE SO OSVOJILI: Klemen Pregl, 8.b, Marjetka Štručl-Rojko, 7.b, Blaž Petek, 9.a, Luka Horvat, 7.a, Nejc Brbre, 7.a, Tadej Jerič 7.a, Mitja Lozinšek, 9.b in Dolores Farazin, 8.b.

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE

19.3.2008 je potekalo državno tekmovanje iz znanja zgodovine na OŠ FRAM. Našo šolo so zastopali Blaž Petek iz 9.a, Mitja Lozinšek iz 9.b, Nina Horvat iz 7.b, Katarina Pregl iz 8.b in Alen Rajšp iz 8.b.

Vsi učenci so pokazali veliko znanja iz zgodovine starih Grkov. Nina Horvat in Katarina Pregl sta osvojili srebrno državno priznanje.

Mentorica: Stanka Pešec

FIZIKA

Učenci 8. in 9. razreda so tudi letos tekmovali iz znanja fizike in bili nagrajeni z bronastimi, srebrnimi in zlatim ŠTEFANOVIM priznanjem:

DRŽAVNO TEKMOVANJE

Alen Rajšp - zlato Štefanovo priznanje

PODROČNO TEKMOVANJE

Alen Rajšp, Nina Gradišnik - srebrno Štefanovo priznanje

Matic, Velički, Blaž Petovar - srebrno Štefanovo priznanje

ŠOLSKO TEKMOVANJE - bronasto Štefanovo priznanje

1. Alen Rajšp, 8.b
2. Nina Gradišnik, 8.a
3. Florijan Cajzek, 8.b
3. Dolores Farazin, 8.b
3. Sara Ferčal, 8.b
3. Tamara Kričak, 8.b
3. Nuša Ražman, 8.a
3. Sara Ristić, 8.b
3. Andreja Tisić, 8.a

Tekmovalo je 23 učencev 8.a in 8.b.

1. Blaž Petovar, 9.a
1. Matic Velički, 9.b
3. Vid Lepej, 9.b
4. Blaž Petek, 9.a

Tekmovalo je 12 učencev 9.a in 9.b.

Za šolsko tekmovalno komisijo: Marjan Veček

KEMIJA

ŠOLSKO TEKMOVANJE

Šolsko tekmovalništvo za bronasto Preglovo priznanje iz znanja kemije je bilo 28.1.2008 v OŠ Miklavž na Dravskem polju :

Tekmovalništvo se je udeležilo 14 učencev (6 iz devetih in 8 iz osmih razredov).

Bronasto priznanje med devetošolci sta osvojila

Blaž Petek, 9.a, in Blaž Petovar, 9.a, med osmošolci pa Nuša Ražman.

Učenec Blaž Petek se je uvrstil na državno tekmovalništvo , kjer se je potegoval za srebrno ali zlato Preglovo priznanje iz kemije.

DRŽAVNO TEKMOVANJE

Učenec **BLAŽ PETEK** iz 9. a se je udeležil državnega tekmovalništva iz znanja kemije za Preglovo priznanje.

Skupaj je tekmovalo 1255 učencev iz vse Slovenije.

Zelo uspešno je reševal zahtevne naloge in na koncu za 1,5 točke zgrešil srebrno Preglovo priznanje.

Za znanje, trud in pravilno usmeritev svoje energije mu izrekam vse priznanje z željo, da v prihodnosti nadaljuje s tako usmeritvijo.

Z veselje sem delal z njim!

Mentor in učitelj : Marjan Horvat

ANGLEŠKI JEZIK

V četrtek, 22.11.2007, ob 13.00 uri, je potekalo tekmovanje iz angleškega jezika za učence 9. razreda. Tekmovanja se je udeležilo 5 učencev: Lea Klep, Kim Kožel, Primož Zagoranski, Alen Šprem in Vid Lepej.

Trije učenci so dosegli preko 85 % točk in so se udeležili državnega tekmovanja v mesecu januarju: Lea Klep, Kim Kožel in Vid Lepej.

Učiteljica angleškega jezika: Mateja Bevc

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠKE BRALNE ZNAČKE

Učenci so dosegli naslednje rezultate:

5. razred 9-letke:

ZLATO PRIZNANJE

Dejan Bogovič
Filip Šuen
Katarina Paska
Žan Gradišnik
Andraž Kralj
Laura Beranič
Ana-Marija Zupanič
Nejc Klemenčič
Tina Šušteršič
Tomaž Senčar
Eva Skaza
Tamara Kraljič
Maša Patafta

SREBRNO PRIZNANJE

Nina Krivec

PRIZNANJE ZA SODELOVANJE

Pina Polenik
Tadej Bogovič

5. razred 8-letke:

ZLATO PRIZNANJE

Andraž Tergušek
David Gaube
Medeja Marinič
Anja Cimerman
Gregor Borovnik
Žiga Blagus
Nastja Sinovec

SREBRNO PRIZNANJE

Doris Bašnec
Nina Petek
Larissa Boso
Primož Vouk
Teja Dovečar
Sara Rukelj
Pia Tarkuš Trikič

8. razred 9-letke:

Zlato priznanje prejmejo: BOŽNIK KRISTJAN, SARA FERČAL IN ALEN RAJŠP

NEMŠKI JEZIK

Šolsko tekmovanje je potekalo v petek, 23.11.2007, ob 13.00 uri. Udeležilo se ga je šest učencev in učenk 9. razreda:

1. SARA PLAZL, 9. B
2. MIHAEL FAJS, 9. A
3. BLAŽ PETOVAR, 9. A
4. ANA RAUŠL, 9. A
5. KIM KOŽEL, 9. B
6. PETEK BLAŽ, 9. A

Državnega tekmovanja v znanju nemškega jezika, v mesecu januarju, se udeleži učenka 9. b – Sara Plazl, ki prejme tudi bronasto priznanje.

Mentorica: Ines Pečnik

NEMŠKA BRALNA ZNAČKA

EPI LESEPREIS – nemška bralna značka

Tekmovanje iz nemške bralne značke je potekalo v četrtek, 7.2.2008. Udeležili so se ga učenci 7., 8. in 9. razreda. Tekmovanja se je udeležilo 38 učencev: 17 učencev iz 7. razreda, 18 učencev iz 8. razreda in trije učenci iz 9. razreda.

Učenci so dosegli naslednja priznanja:

7. razred

David Najžer, 7. a
Žan Mom, 7. c
Anja Jakopin, 7. b
Boris Postrak, 7. a
Larisa Horvat, 7. b
Kaja Praviček, 7. a
Đorđe Kričak, 7. a
Anja Kac, 7. a
Marsel Kramer, 7. c
Katja Raušl, 7. b
Vanesa Vargek, 7. b
Etienne Klanfer, 7. c
Tadej Jerič, 7. a
Matej Petek, 7. b

Klavdija Del Bianchi, 7. c
Matjaž Potočnik, 7. c
David Verlak, 7. c

8. razred

Kristjan Božnik, 8. b
Luka Boso, 8. a
Rene Derčaj, 8. a
Klemen Pregl, 8. b
Nuša Ražman, 8. a
Matias Bregant, 8. b
Andreja Tišič, 8. a
Anja Vučkovečki, 8. b
Sara Ristić, 8. b
Timotej Galun, 8. a

Sara Ferčal, 8. b
Aljoša Vouk, 8. b
Lucija Lah, 8. a
Tina Vesiak, 8. a
Nina Gradišnik, 8. b
David Kunstić, 8. a
Urška Bezjak, 8. b
Tamara Kričak, 8. b

9. razred

Ana Raušl, 9. a
Sara Plazl, 9. b
Blaž Petovar, 9. a

Mentorica: Ines Pečnik

ŠPORT

FINALNI TURNIR V KOŠARKI ZA MLAJŠE DEČKE

Rezultati tekem, ki so bile odigrane v sredo, 5.3.2008, v OŠ Miklavž

OŠ MIKLAVŽ : OŠ Lovrenc	24 : 32
OŠ Slivnica : OŠ Ruše	9 : 40
OŠ Slivnica : OŠ Lovrenc	18 : 39
OŠ MIKLAVŽ : OŠ Ruše	15 : 25

Končni vrstni red OBČINSKEGA PRVENSTVA MB OKOLICA

1. OŠ J. Glazerja – Ruše, 6 točk
2. OŠ Lovrenc, 5 točk
3. OŠ Miklavž, 4 točke
4. OŠ Franca Lešnika – Slivnica, 3 točke

Šolska ekipa je igrala v postavi: G. Ornik, M. Potočnik, D. Verlak, M. Klobučar (cap), D. Ploj, U. Kričak, J. Miložič, B. Balažič, Đ. Kričak, T. Jagarinec, T. Novak, Ž. Mom, M. Petek, D. Beriša in M. Paska

Zapisniškarska miza (Žiga Munda, Blaž Obradovič, Teo Planinšek) je dobro opravila svoje delo.

OSVOJILI SO 3. MESTO

Mentor ekipe: Miro Kalezič

KOŠARKA – OBČINSKO PRVENSTVO (ml. pionirji 7. in 5.r.)

Rezultati tekem, igranih v sredo, 13.2.2008, v OŠ Miklavž

OŠ MIKLAVŽ : OŠ Duplek 28 : 4
OŠ Slivnica : OŠ Duplek 32 : 14
OŠ MIKLAVŽ : OŠ Slivnica 24 : 7

Vrstni red:

1. OŠ MIKLAVŽ, 4 točke
2. OŠ Slivnica, 3 točke
3. OŠ Duplek, 2 točki

Ekipo so zastopali: G. Ornik, M. Potočnik, D. Verlak, M. Klobučar (cap), D. Ploj, U. Kričak, J. Miložič, B. Balažič, Đ. Kričak, T. Jagarinec, T. Novak, Ž. Mom, N. Đuran

Zapisnikarska miza: Žiga Munda, Blaž Obradovič, Matic Paska – odlično opravili svoje delo!

Uvrstili so se na FINAL FOUR

Mentor ekipe: Kalezič Miro

ATLETSKO TEKMOVANJE NA POLJANAH - OBČINSKO PRVENSTVO ZA OBMARIBORSKE ŠOLE

V sredo, 14.5.2008, smo se udeležili atletskega tekmovanja na stadionu Poljane v Mariboru. Sodelovali smo s kar 43 sodelujočimi (23 fantov in 20 deklet) in dosegli zares lepe rezultate. Osvojili smo kar 9 medalj, štiri 4. mesta, dve 5. mesti, štiri 6. mesta in še kup drugih lepih uvrstitev. Učenci in učenke so doživeli posebne trenutke ob primerjanju moči s sovrstniki iz drugih šol. V lepem in sončnem vremenu smo se izkazali tudi kot ekipa, saj smo s tribun vzpodbujali vse tiste sošolce in sošolke, ki so bili takrat na tekmovališču.

Rezultati:

1. mesto	Anja CIMERMAN	Tek na 600 m	mlajše deklice
1. mesto	Klemen LUKAČIČ	Skok v višino	mlajši dečki
2. mesto	Tomaž KAC	Suvanje krogle	starejši dečki
2. mesto	Matjaž POTOČNIK	Tek na 60 m	mlajši dečki
2. mesto	Dejan BERIŠA	Skok v višino	mlajši dečki
3. mesto	Aljaž KLANČNIK	Tek na 60 m	starejši dečki
3. mesto	Jasmina GERMIN	Tek na 300 m	starejše deklice
3. mesto	Vanessa VARGEK	Skok v višino	mlajše deklice
3. mesto	David NAJŽER	Skok v višino	mlajši dečki
4. mesto	Tilen NOVAK	Tek na 60 m	mlajši dečki
4. mesto	Uroš KRIČAK	Met žogice	mlajši dečki
4. mesto	Dolores CAFUTA	Tek na 300 m	starejše deklice
4. mesto	Sara RISTIČ	Tek na 1000 m	starejše deklice
5. mesto	Matej BERTONCELJ	Tek na 1000 m	starejši dečki
5. mesto	Luka BOSO	Tek na 300 m	starejši dečki
6. mesto	Igor LEGČEVIČ	Tek na 1000 m	starejši dečki
6. mesto	Žan KOLAR	Skok v višino	starejši dečki
6. mesto	Milena ŠPRAH	Tek na 300 m	starejše deklice
6. mesto	Anja KAC	Tek na 300 m	mlajše deklice

Sodelovali so še:

Denis Lizzi, Klemen Pregl (tek na 60 m); Florijan Cajzek (tek na 1000 m); Blaž Balažič, Matic Horvat, Marcel Kramer (tek na 600 m); Nino Jambrovič (suvanje krogle); Mario Klobučar, Nejc Brbre (met žogice); Tadej Jagarinec, Tadej Španinger (skok v daljavo); Sara Plazl, Anja Mlinarič (tek na 60 m); Domenika Marhold, Anja Repnik (skok v daljavo); Laura Rampre (met žogice); Anja Jakopin, Amanda

Farazin, Larisa Boso (tek na 60 m); Larisa Horvat (tek na 300 m); Katja Drevenšek (tek na 600 m) in Nina Petek (met žogice).

Učence sta na tekmovanju spremljala : vodja ekipe Miro Kalezič in Leandra Mernik.

Najbolje uvrščeni učenci so se uvrstili na PODROČNO TEKMOVANJE.

ŠOLSKO PROTEUSOVO TEKMOVANJE

V sredo, 17. oktobra, smo izvedli šolsko tekmovanje v znanju biologije za bronasto Proteusovo priznanje. Tema letošnjega tekmovanja so »Vodne rastline«.

Tekmovanja se je udeležilo 13 učencev iz 8. razredov in 6 učencev iz 9. razredov, skupaj 19 tekmovalcev.

Bronasto proteusovo priznanje so prejeli:

1. Martin Senčar, 9.b
2. Tjaša Brumen, 8.a
3. Mitja Lozinšek, 9.b
4. Blaž Petek, 9.a

Martin Senčar se je uvrstil na državno tekmovanje, ki je bilo 7. decembra 2007.

Mentorica: Marjetka Breznik

TEKMOVANJE IZ ZNANJA VESELE ŠOLE PIL-A IN PIL PLUSA

V šolskem letu 2007/2008 je na tekmovanju iz znanja VESELE ŠOLE PIL-a in PIL PLUSA sodelovalo 49 učencev od 4. do 9. razreda.

Bronasto priznanje iz znanja VESELE ŠOLE PIL-a in PIL PLUSA so osvojili:

- Maša Brumen in Orijana Reš iz 4. razreda
- Katja Bertoncelj, Jana Kocbek in Katarina Paska iz 5. razreda
- Teodora Avgustini iz 5.razreda osemletke
- Katja Raušl in Tadej Jerič iz 7. razreda

Srebrno priznanje so osvojile:

- Lara Rampre, Nika Perger in Lara Droždžek iz 4. razreda
- Eva Skaza iz 5. razreda

Zlato priznanje in naslov državnega prvaka iz znanja VESELE ŠOLE PIL-a in PIL PLUSA so osvojile:

- Patricia Nerat in Tonja Biškup iz 4. razreda
- Tina Šušteršič iz 5. razreda
- Nastja Sinovec iz 5. razreda osemletke.

Mentorica: Metka Lovišček

8. SREČANJE MLADIH RAZISKOVALCEV OSNOVNIH IN SREDNJIH ŠOL PODRAVJA

5.4.2008 je potekalo 8. srečanje mladih raziskovalcev osnovnih in srednjih šol Podravja na OŠ Lovrenc na Pohorju.

Nika Grdadolnik, učenka 9.a razreda, je pripravila raziskovalno nalogo iz zgodovine z naslovom »Od vrtnaric do vzgojiteljic«.

Osvojila je srebrno priznanje.

Mentorica: Stanka Pešec

**VSEM TEKMOVALCEM ISKRENO ČESTITAMO ZA TRUD IN OSVOJENA
PRIZNANJA TER JIM ŽELIMO PRIJETNO DELO TUDI V PRIHODNJE!**

DOGODKI

OBISK POLICISTA

V mesecu septembru je učence na podružnični šoli Dobrovce obiskal policist, g. Borut Urnaut, ki jih je popeljal v svet prometne varnosti, poučil o pravilnem ravnanju pešcev v prometu, na cestah v okolici šole.

Učenci so si skupaj z njim ogledali prometne znake in se učili pravilno prečkati cesto na prehodu za pešce. Učenci 3. in 4. razreda so na to temo oblikovali plakate in se igrali igro Varno na poti v šolo.

TEDEN OTROKA NA PODRUŽNICI DOBROVCE

V tednu otroka so imeli učenci prve triade različne dejavnosti: tehniški, športni in naravoslovni dan. Telovadili so na novem igrišču v športnem parku Dobrovce. Iz naravnih materialov so izdelovali izdelke in jih razstavili na razstavi. Spoznavali so naravno življenjsko okolje in se igrali raziskovalce.

NASTOP UČENCEV OB OTVORITVI IGRAL

V soboto, dne 22. 09. 2007, so učenci z učiteljicami s Podružnice Dobrovce sodelovali s kulturnim programom ob krajevnem prazniku in otvoritvi igral v športnem parku Dobrovce.

V učilnicah šole je bila razstava gob in živali naših gozdov, predstavili pa so tudi kmečka opravila, značilna za to okolje.

INTERDISCIPLINARNA DNEVA PO PREŠERNOVIH STOPINJAH (8. razred)

Učenci osmih razredov so se podali po Prešernovih stopinjah z namenom, da bi ob kulturni dediščini in znamenitostih spoznavali življenjsko in literarno-ustvarjalno pot našega največjega pesnika.

Pot jih je vodila v Vrbo, kjer so se ustavili ob Prešernovem spomeniku, si ogledali cerkev svetega Marka, posedeli ob vaški lipi in se podali v Prešernovo rojstno hišo.

Nato so se odpeljali do Radovljice, kjer so si ogledali še rojstno hišo dramatika Antona Tomaža Linhartarja ter Čebelarški muzej.

PO KOROŠKI, DEŽELI LOVRA KUJARJA – PREŽIHOVEGA VORANCA (7.razred)

V jutranjih urah so se sedmošolci odpravili iz Miklavža proti Koroški, v Kotlje, rojstni kraj pisatelja Lovra Kuharja – Prežihovega Voranca. Ob njegovem spomeniku, ki stoji na vrhu hriba, je vodič pripovedoval o pisatelju, ki se je rodil v Podgori.

Nato so odšli proti leseni hiši, katere notranjost je pričala o skromnem in težkem življenju v tedanjem času. Po ogledu Prežihovine so se odpeljali še v Pokrajinski muzej na Ravnah, v muzej železarjev in fužinarjev. Razkazali so jim tri različne zbirke, in sicer gozdarsko, železarsko in etnografsko, pri tem pa so učenci vneto zapisovali vse, kar so videli.

POHOD NA DUPLJEŠKI HRIB

Udeležili so se ga učenci 5.a in b razreda s svojima razredničarkama in se v naravi orientirali s kompasom in zemljevidi.

SPREJEM UČENCEV PRVIH RAZREDOV V ŠOLSKO SKUPNOST

Sprejem je bil v tednu otroka v OŠ MIKLAVŽ. Učenci I. triade so z učiteljicami pripravili kratek kulturni program s pesmimi, plesom in glasbo. Pred zaključkom kulturnega programa so prvošolci še zaprisegli, da se bodo pridno učili, da bodo prijazni, pripravljeni pomagati ... in da bodo s tem pripomogli k ugledu naše šole. Ga. ravnateljica je otrokom ob sprejemu v skupnost učencev čestitala in jih pogostila s torto.

NARAVOSLOVNI DAN V PODRUŽNICI DOBROVCE

Razred: 1.a

Tema: »Spremembe v naravi«

Narava se je odela v jesenske barve in nas obdarila z dozorelimi plodovi. O tem so se učenci pogovarjali v razredu, prinašali vrtnine, poljščine, sadje, jih opisovali, poimenovali. Vsa vedenja so nadgradili še na naravoslovnem dnevu.

Sončni torek je bil kot nalašč primeren za potope po življenjskih okoljih v bližini šole.

OBISK PREDSTAVNIKOV VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA KOMUNICIRANJE

DRŽAVLJANSKA VZGOJA IN ETIKA MALO DRUGAČE

V torek, 23.10.2007, sta učence 7. in 8. razreda pri predmetu državljanska vzgoja in etika obiskala informatorja Evrofa Matej in Karmen, predstavnika urada Vlade RS za komuniciranje in predstavila Evropsko unijo. S seboj sta prinesla veliko reklamnega materiala: delovni zvezek EVROPOPOTNICO, brošure. Predstavitve je trajala eno šolsko uro, zadnjih 10 minut pa so učenci tekmovali v kvizu »EVROPSKA UNIJA SE PREDSTAVI«. Zmagovalci so dobili praktične nagrade.

OGLED RTV SLOVENIJA IN POP TV

Obe televizijski hiši v Ljubljani so si ogledali devetošolci, ki so obiskovali izbirni predmet vzgoja za medije – televizija.

Najprej so se podali na RTV SLOVENIJA, kjer jim je prijazna ga. Saša razkazala njihove prostore. Lahko so spremljali snemanje oddaje Pod klobukom, kjer so opravili tudi skupinsko fotografiranje z nekaterimi znanimi igralci, z Jernejem

Kuntnerjem, Nino Ivanič ter seveda z enim izmed voditeljev Davorjem Božičem.

Popoldne so si še ogledali televizijsko hišo POP TV in težko pričakovano hišo »Big Brother«.

Tokrat jih je sprejela ga. Maja, ki jih je najprej peljala v studio, kjer so snemali oddajo SVET, nato pa v njihov največji studio, kjer so snemali oddaje VZEMI ALI PUSTI, BIG BROTHER, TRENJA, AS TI TUD NOT PADU.

HUMANITARNA AKCIJA

Z zbiranjem zamaškov smo se pridružili humanitarni akciji Na pomoč, v kateri smo pomagali otroku, ki je ostal brez očeta.

OBISK TELEVIZIJE NET

Pri izbirnem predmetu vzgoja za medije – televizija so si učenci 9. razreda, skupaj z učiteljico predmeta Ines Pečnik in ga. Andrejo Rinc Urošević, ogledali televizijsko in radijsko postajo NET. Moderator radia Miro Kodrič jih je popeljal po prostorih in jim razkazal posamezne prostore radia in televizije. V radijskem delu so v studiu lahko opazovali Daria Černuto pri vodenju popoldanskega programa. Ogledali so si televizijski del studia, kjer snemajo njihovo oddajo Super zvezda. Za to oddajo so pripravljali sceno za nova snemanja. Ogled je bil poučen, saj so ugotovili, da lahko kamere, ki jih je v studiu precej, sliko gledalcu pred malim ekranom predstavijo v drugačni luči, kot pa je v resnici.

DNEVI ODPRTIH VRAT NA PRVI IN DRUGI TRIADI V OŠ MIKLAVŽ IN PODRUŽNICI DOBROVCE

Ob dnevih o odprtih vrat so v ustvarjalnih delavnicah skupaj z učenci ustvarjali tudi njihovi starši, babice in dedki in vsi tisti, ki so želeli biti v družbi mladih. Njihovo delo si je ogledal tudi župan, g. Leo Kremžar.

IZDELOVANJE ZAPESTNIC PRIJATELJSTVA

USTVARJALNE DELAVNICE učencev 4. in 5. razreda

MIKLAVŽEVANJE S PRIREDITVIJO MIKLAVŽEVANJE V MIKLAVŽU IN DARILNIM BAZARJEM

7. decembra se je s prireditvijo Miklavževanje v Miklavžu ter z darilnim bazarjem zaključil projekt, v katerem so sodelovali vsi učenci OŠ Miklavž in Podružnice Dobrovce.

Ob 17. uri so se v praznično okrašeni večnamenski dvorani zbrali nastopajoči in vsi, ki so želeli prisluhniti lepi besedi, petju in plesu.

Po slavnostnih nagovorih gospe ravnateljice Dušanke Mihalič Mali in župana Občine Miklavž, gospoda Lea Kremžarja, se je s pridihom svečanosti prostor spremenil v svet razposajenosti, igrivosti in otroške brezskrbnosti.

Po končani prireditvi so se gledalci odpravili v jedilnico šole, kjer so jih ob bogato založenih stojnicah pričakali učenci in miklavška društva. Obiskovalci so ob prijetnem druženju kupovali darila zase in za svoje najdražje. Izkupek od prodaje – 1.800 evrov – smo namenili za pomoč otrokom v stiski.

IGRAMO SE SKUPAJ

V mesecu decembru so učenci prvega razreda podružnice Dobrovce obiskali najstarejšo skupino otrok v vrtcu Ciciban z vzgojiteljico Urško in njeno pomočnico Mivido. Po uvodni predstavitvi so se igrali v koticih, ustvarjali iz slanega testa in si izmenjali darilca, ki so jih sami naredili.

INTENZIVNE PEVSKE VAJE

V domu Gorenje nad Zrečami so se jih udeležili člani mladinskega pevskega zbora. Ubrano petje se je slišalo na vse konce zreške idile.

PUSTOVANJE

Z razposajenim in norčavim rajanjem ter plesom smo ohranili tradicijo, se namaskirali v pustne šeme ter preganjali zimo.

VPIS V 1. RAZRED

V mesecu februarju smo vpisovali bodoče prvošolce v prvi razred osnovne šole. Čisto zares bodo prestopili šolski prag v ponedeljek, 1. septembra 2008.

OGLED GLEDALIŠKE PREDSTAVE THE CANTERVILLE GHOST V ANGLEŠKEM JEZIKU

Učenci osmih in devetih razredov so lahko preizkušali svoje znanje angleščine ob gledanju predstave Oscarja Wilda.

PLAVALNI TEČAJ PRVOŠOLCEV IN TRETJEŠOLCEV

Učenci so se učili pravilno plavati in nekateri so že kmalu preplavali celo dolžino bazena, ne da bi se prijeli roba. Vsi pa so se veselo potapljali in uživali v vodi. Svoje znanje plavanja so lahko pokazali predzadnji dan na »pravem tekmovanju«.

Učenci prvega razreda so osvojili priznanje MORSKI KONJIČEK.

DAN ZEMLJE

22. aprila, ob svetovnem dnevu Zemlje, so učenci skupaj z učitelji v angleškem, nemškem in slovenskem jeziku pripravili razstavo z naslovom Svet je lep.

PROJEKTI IN DRUGE AKTIVNOSTI

MEDNARODNI PROJEKT ACTIVE LEARNING (AKTIVNO UČENJE)

Projekt obravnava podnebne spremembe, učinkovito rabo energije, obnovljene vire energije in transport. Namen projekta je zmanjšanje porabe energije v šoli in doma.

Vodja projekta: Ines Pečnik

SPREJEMANJE DRUGAČNOSTI

Projekt se izvaja v 4. c razredu osnovne šole. Obiskujejo ga učenci s posebnimi potrebami, učenci z učnimi težavami, zelo uspešni učenci in tisti, ki prihajajo iz različnih socialnih in kulturnih okolij.

Ob zaključku projekta bodo k izmenjavi izkušenj in k skupnemu ustvarjanju povabili učence Osnovne šole Gustava Šiliha iz Maribora ali Centra za sluh in govor Maribor. Učenci bodo na ta način spoznavali otroke s posebnimi potrebami, z njimi skupaj ustvarjali in se učili spoštovanja, strpnosti in tolerance do drugačnosti.

OBISK ADRENALINSKEGA PARKA IN BOWLINGA

Učenci, ki so vključeni v izbirni predmet šport za sprostitev so pokazali veliko poguma in znanja v adrenalinskem parku na Pohorju, svoje moči in spretnosti pa so preizkušali tudi na bowlingu ter na dvodnevem pohodu.

2. APRILA, OB SVETOVNEM DNEVU PRAVLJICE, SO NAS OBISKALI OTROCI IZ VRTCA OŠ MIKLAVŽ

Bodoči prvošolci, ki bodo prišli v šolo to ali naslednjo jesen, so obiskali učence prvih razredov. Skupaj so se podali v čarobni pravljčni svet ob poslušanju MUCE COPATARICE. Prvošolci so se razveselili čebelic, ki so jih dobili v dar, obiskovalci pa risbic.

Bodočim prvošolcem so pokazali, kaj vse imajo v prvem razredu – zvezke, barvice ... in seveda igrače. Urica druženja je hitro minila.

VRTEC NA OBISKU PRI PRVOŠOLCIH NA DOBROVCIH

2. april je mednarodni dan knjig za otroke (rojstni dan velikega pravljčarja H.C.Andersena). In prav ta dan so izkoristili za srečanje najmlajših ob pravljicah. Prvošolci so povabili v svojo učilnico bodoče šolarje iz vrtca CICIBAN iz Dobrovc.

Ker se že poznajo, so se brez strahu posedli skupaj in se predali pravljčnim doživetjem. Srečanje so s pripovedovanjem pravljice o žabjem kralju pričeli prvošolci. Nato so uživali ob racmanu, ki je imel zelo rad knjige, rešili še nekaj ugank in ustvarjali ilustracije. Za spomin so si otroci naredili še racmančka, ki jih naj spominja, da znajo tudi knjige biti naše dobre prijateljice. Izmenjali so si še darilca, se odžejali in posladkali, malo tudi igrali, recitali in zapeli ter se poslovili z obljubo, da se meseca maja preizkusijo še v športu na šolskem igrišču.

OTROŠKI PARLAMENT

Na valentinovo, 14. februarja, smo zabeležili na naši šoli še en pomemben dogodek. Organizirali smo otroški šolski parlament, ki je letos imel naslov Mladi in prosti čas. O prostem času so med letom učenci pogovarjali na razrednih urah in na šolski skupnosti. Svoje zaključke so se nekateri predstavili tudi na parlamentu. Posebna gostja je bila gospa Milojka Ozmec, ki je na slikovit in prijeten način povedala, kako preživlja prosti čas danes, ko je upokojena, in kako se preživljanja prostega časa spominja iz svoje mladosti.

Celoletne aktivnosti na temo Mladi in prosti čas sta na občinskem otroškem parlamentu dne 28. februarja uspešno predstavila Blaž Petek in Luka Klemenčič.

ŠOLA V NARAVI

Veliko učencev se je odpravilo v šolo v naravi, kjer so se naužili čistega zraka in uživali ob raziskovanju naravnih posebnosti.

STARŠEVSKI VEČER

V letošnjem šolskem letu smo posebej za srečanje s starši povabili gospo Dorotejo Lešnik Mugnaioni predavateljico šole za ravnateljce.

PRIREDITEV ZA STARŠE

Na podružnici Dobrovce so učenci s svojimi učiteljicami pripravili nastop za starše. Želeli so razveseliti tiste, ki jih imajo najraje, zato je bilo v pesmih, plesih in lepih besedah skrite veliko ljubezni.

Predstavili so se vsi učenci in pokazali, kaj so se naučili z razredničarkami pri pouku in z mentoricami pri krožkih.

Po prireditvi so se družili še ob čaju, soku in kavici ter s klepetom prijetno zaključili sobotno dopoldne.

PRIREDITEV ŠOLA SE PREDSTAVI S PODNASLOVOM V OBJEMU ...

Staršem in občanom so učenci predstavili dogodke, ki so se zvrstili v tem šolskem letu, in dosežke z mnogih tekmovanj in srečanj.

ZAKLJUČNA EKSURZIJA UČENCEV IZBIRNEGA PREDMETA NEMŠČINA DUNAJ – WIEN

V tem šolskem letu se bomo odpravili na zaključno ekskurzijo v avstrijsko prestolnico Dunaj.

Po prihodu na Dunaj se bomo podali v mestno središče – RING, ob katerem se vrstijo dvorec HOFFBURG S ŠPANSKO JAHALNO ŠOLO, MOZARTOV IN GOETHEJEV SPOMENIK, NARAVOSLOVNI IN UMETNOSTNO-ZGODOVINSKI MUZEJ, PARLAMENT, UNIVERZA ...

Sledila bo vožnja mimo palače Združenih narodov in Obdonavskega parka do stolpa DONAUTURM, kjer se bomo z dvigalom popeljali sto petdeset metrov nad zemljo in uživali v razgledu na avstrijsko metropolo. Vrnili se bomo v center mesta in se na raziskovanje mesta podali peš. Sprehodili se bomo skozi HOFFBURG do cesarske grobnice s sto štiriinpetdesetimi sarkofagi Habsburžanov, kjer bomo naredili postanek za ogled. Obisk avstrijske prestolnice bomo zaključili z ogledom hiše slavnega arhitekta HUNDERTWASSERJA in se odpeljali do dunajskega letališča SCHWECHAT, kjer si bomo pod strokovnim vodstvom letališče ogledali, obiskali bomo terminale, letališko infrastrukturo ...

V popoldanskih urah se bomo polni lepih vtisov odpravili proti domu.

Učiteljica izbirnega predmeta: Ines Pečnik

ZA PROSTI ČAS....

KVIZ – PRIMOŽ SUHODOLČAN IN KNJIGA RANTA VRAČA UDAREC

V mesecu februarju je učence naše šole obiskal pisatelj Primož Suhodolčan. Učenci smo se ga zelo razveselili. Najprej se je predstavil, nato je spregovoril o branju, knjigah, o svojem otroštvu, pustolovčinah, ki jih ni bilo malo.

Tega srečanja se bomo vedno radi spominjali, naju pa zanima, kako dobro poznate pisatelja.

Pa začnimo!

Primož Suhodolčan je sin pisatelja Leopolda Suhodolčana.

DRŽI NE DRŽI

Njegov rojstni kraj je Ljubljana.

DRŽI NE DRŽI

Ima veliko vzdevkom, med njimi tudi Popek.

DRŽI NE DRŽI

Zelo malo potuje, saj predvsem piše knjige.

DRŽI NE DRŽI

Po poklicu je profesor športne vzgoje.

DRŽI NE DRŽI

Tudi letos so mladi bralci izbrali za svojo najljubšo knjigo Košarkar naj bo.

DRŽI NE DRŽI

Napiši naslove petih knjig, ki jih je napisal Primož Suhodolčan.

Napiši naslove knjig Primoža Suhodolčana, ki si jih ti prebral / -a.

Med knjigami, polnimi humorja, pustolovčin in pristrčne ljubezni, je tudi Ranta vrača udarec. Zanima naju, kaj veš o njej.

Kdo so glavni junaki v tej knjigi?

Opiši Ranto (zunanost in značaj).

Kdo je Rantov najboljši prijatelj?

- a) Smodlik
- b) Smodlok
- c) Smodlak

V čem je postavil Ranta rekord?

- A pri metanju žoge na koš
- b) pri poškodbah
- c) pri norijah

V koga je Ranta zaljubljen?

- a) Metko
- b) Cvetko
- c) Majo

Te zanima, če si pravilno odgovoril / -a na vprašanja? Svetujeva ti, da pohitiš v knjižnico, kjer te na knjižni polici čaka ta in še mnogo drugih knjig pisatelja Primoža Suhodolčana. Prijetno branje ti želiva!

Larisa Boso in Andraž Tergovšek, 5.d

NAREČNE BESEDE

ANTOH - BRISAČA
AŠLEPEHAR - PEPELNIK

BEJKARCA - BUDILKA
BANA - KAD
BOB - KROMPIR

CUG - VLAK
CUKER - SLADKOR
CAJTNIGE - ČASOPIS
CISTERNA - REZERVAR
CVIRN - SUKANEC
ČIGL - OPEKA
ČIK - CIGARETA

DURI - VRATA
DILE - PODSTREŠJE

EMPER - VEDRO
EJK - KOT

FARACAJK - VŽIGALNIK
FIRANG - ZAVESA
FABRIKA - TOVARNA
FARBA - BARVA

GLAŽ - KOZAREC
GATE - SPODNJICE
GREDENCIA - OMARA
GUMOLAST - ELASTIKA
GOŠA - GOZD
GIPS - MAVEC

HAJZL - WC
HANGER - LETALIŠČE
HAMER - KLADIVO
HIN - MRTEV

IGLA - ŠIVANKA

KIKLA - KRILO
KUFER - KOVČEK
KONZerva -
PLOČEVINKA
KLINGICA - BRITVICA
KLOBASA - SALAMA
KOČA - HIŠA
KUHLA - KUHALNICA

LUSTER - LESTENEC
LOJTRA - LESTEV
LAJNA - POVODEC

MURKA - KUMARA
MARELA - DEŽNIK
MOPED - KOLO Z
MOTORJEM
MODERČEK - NEDERČEK
MANTL - PLAŠČ
MELO - MOKA
MIŠAFLA - SMETIŠNICA

OVKE - OČI

PORMAŠINA - VRTALKA
POD - TLA
PREF - KUVERTA
PORTVIŠ - METLA
PISKER - LONEC
POJŠTER - VZGLAVNIK
PIGLAJZ - LIKALNIK
PEIKL - KOLO
PODRITNIK - SEDALNIK
PROTFAN - PEKAČ
PODPLAT - STOPALO
PISMONOŠA - POŠTAR
PLAHTA - RJUHA
PRIFTOŠNA - DENARNICA
PLOVT - OGRAJA

RIJA - POKROVKA
REST - ZAPOR
RAJNGLA - KOZICA
RAUFANG - DIMNIK

REPINCL - MOTOVILEC

SKIJE - SMUČI
SAVJETA - KUHINJSKA
KRPA

ŠAFLA - LOPTA
ŠPEGL - OGLEDALO
ŠTRIK - VRV
ŠTALA - HLEV
ŠIHT - SLUŽBA
ŠLAPNI - NATIKAČI
ŠTUMFE - NOGAVICE
ŠPANGA - ZAPORNICA
ŠTEKAR - STIKALO
ŠRAUFNCIGER - IZVIJAČ
ŠALCA - SKODELICA
ŠEFLA - ZAJEMALKA
ŠAJTERGA -
SAMOKOLNICA
ŠUHI - ČEVLJI

ŠTAMPED - POSTELJA
ŠTENGE - STOPNICE
ŠIBICE - VŽIGALICE
ŠLAFROK - KOPALNI
PLAŠČ
ŠRAUF - VIJAK
ŠPAJZ - SHRAMBA

TEGL - KORITO ZA ROŽE
TIŠTOH - PRT
TALER - KROŽNIK
TOŠNA - TORBICA
TEHL - RUTA

ZOKN - NOGAVICA

ŽNABLE - USTNICE
ŽNIRANCE - VEZALKE
ŽUPA - JUHA

Andraž Kralj, 5.b

UGANKE

Oblačilo ima iz ovčje kože, okrog pasu so kravji zvonci, na glavi ima pisane trakove, iz ust mu visi rdeč dolg jezik in oglašja se cin, cin, cin. Tilen Ploj, 2.a	V uti živi. Zna bevsati in lajati ter mucu nagajati. Špela Kušar, 2. a	Dolga ušesa, kratek rep in hitre noge. Ima brke, rad je zelje in korenje. Ela Viher, 2. a
---	--	---

MALI OGLASI

Prodam deset pic za dvajset petic. Pokličite na telefonsko številko 048 644 338.

(Gregor Borovnik, 5.d)

Prodam vse trojke in u – je. Trojke so zelo nagajive, u-ji pa se radi norčujejo.

Če jih želite imeti, pokličite na številko 059 333 327 ali 08 6292 889

(Natalija Šipek, 5.d)

Iščem nekoga, ki ima same petke. Pogoj je, da mi mora biti podoben po zunanosti, saj bi namesto mene hodil v šolo. Kdor se želi učiti namesto mene, naj takoj pokliče na številko 12 345 678.

(Andraž Tergušek, 5.d)

Oddam parkirni prostor za celo šolsko leto v bližini šole. V zamenjavo sprejemem nekaj petic. Pokličite me na telefonsko številko 012 26 55 220. Lahko pa se oglasite na parkirnem prostoru, kjer dežuram ves dan.

(Primož Vouk, 5.d)

Kdor želi imeti novo gorsko kolo, ga lahko dobi brezplačno, v zameno za štiri petke pri vsakem predmetu v šoli. Pokličite na telefonsko številko 363 336 633. Dostava na dom.

(Anja Cimerman, 5.d)

Pomlad, Luka Verbič, 1.c